உ

கணபதி துணை.

கொலைமறுத்தல்.

திருத்துறையூர் சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆறாம் பதிப்பு.

இராக்ஷச ௵ வைகாசிமீ.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை. 20.

உ

கணபதி துணை.

கொலைமறுத்தல்.

மூலமும் உரையும்.

இன்ப மாய தருதிடை யோங்கவுந்
துன்ப மாயது தூரத்து னீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவாம்.

இன்பமாயது இடையறாது ஓங்கவும் - என்பது. மனோரதமான நன்மைகள் மேன்மேலும் உண்டாகவும்,—துன்பமாயது தூரத்துள் நீங்கவும். எ-து. தாபத்திரயங்களினாலே வரும் இடையூறுகள் தூரத்தின்கண்ணே நீங்கவும்,—முன் பராபரன் மொய்குழலோடு அணைந்து அன்பின் ஈன்ற ஓரானையைப் போற்றுவாம். எ-து. ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் பராசத்தியோடு கூடி அன்புடனே பெற்றருளிய ஒப்பில்லாத விக்கினேசுரனாகிய யானையைத் துதிப்பாம். என்றவாறு.

துன்பந் தூரத்துணீங்க என்றதனால், தம்முடைய மனோ வாக்குக் காயத்துந் தோன்றாமல் நீங்க என்றாரெனக் கொள்க. இன்பமாயதோங்கவும் துன்பமாயது நீங்கவும் என்றதனால் ஆனந்தப்பேறும் அஞ்ஞானத்திழப்பு மென்றுமாம்.

இதன்கருத்து. இந்நூல்செய்து முடியுமளவும் விக்கினநிவிர்த்தியுண்டாகவும், அதன்மேலும் உலகத்தின்கண்ணே குற்றந் தீர்ந்து விளங்கவும், வேண்டி விக்கினகர்த்தாவை வழிபட்டது.

திருமலிபூ மகனாதி யைவருமா
மொருபரமிச் சிறிய னேற்குந்
தருமிருதா டலைமிசைக்கொண் டஞ்சினார்க்
கறங்கொலைமை தள்ளிச் சார்தற்
கருமறையாகம நெறிச்சொற்பொருளமைத்துக்
கொலைமறுத்த லறஞ்சொன் மாண்பா
னிருமுணர்வி லேனுரையு நலந்தருமென்
றுளாந்துணிந்தீண் டியம்பா நின்றேன்.

திருமலி பூமகனாதி ஐவருமாம் ஒருபரம் இச்சிறியனேற்கும் தரும் இருதாள் தலைமிசைக்கொண்டு. எ-து. அழகுநிறைந்த செந்தாமரை மலரினிடத்தே தோன்றிய பிரமாமுதலாகிய பஞ்சகர்த்தாக்களுந் தானேயாய் அவர்களையுங் கடந்து சர்வவியாபியாய் விளக்குமனாதிதமாயிருக்கும் பரமசிவம் தன்னுடைய கருணையினாலே கரசரணாதி அவயவங்களையுடைய ஆசாரியமூர்த்தியாய் இப்பூமியின்கண்ணே எழுந்தருளிவந்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறுமையுடையேற்கும் பிறவியாகிய கடலை நீந்தும்படி தெப்பமாகத் தந்தருளிய இரண்டு திருவடிகளையும் என் புன்றலைமேல் வைத்துக்கொண்டு அவைகளினது அருளினால்;—நிக்கு அஞ்சினர் கொலைமை தள்ளி அறஞ்சார்தற்கு. எ-து. நரகத்தில் வீழ்வதற்கு அஞ்சினவர்கள் கொலைத்தன்மையாகிய இடுக்கணை அப்பாற்படுத்தித் தருமத்தை அடையும்பொருட்டு,—அருமறை ஆகம நெறிச் சொற்பொருள் அமைத்து. எ-து. அருமையாகிய வேதாகமங்களிற் கொல்லாமைக்கு ஓதிய சத்தார்த்தங்கள் பொருந்தச்செய்து,— இக்கொலைமறுத்தல். எ-து. இந்தக்கொலைமறுத்தலாகிய நூலை,—அறஞ்சொல் மாண்பான் இரும் உணர்வு இலேன் உரையும் நலந்தரும் என்று உளந்துணிந்து ஈண்டு இயம்பா நின்றேன். எ-து. அறத்தின் பகுதியைக் கூறிய மாட்சிமையினாலே மிகுந்த அறிவின்மையனாகிய என்னுடைய புன்மொழியும் பெரியோராது சபையின்கண் நன்மையைத்

ருமென்று மனசிலே துணிந்து இவ்விடத்து யானறிந்தமாத்தி
ஞ் சொல்லுகின்றேன். எ - று.

இ-து. கடவுள் வணக்கமும் முதனூலும் இந்நூலின் பெய
ம் விடயபிரயோசனதிகாரி சம்பந்தமும் அவையடக்கமுங்
றியது.

தருமிருதாடலை மிசைக்கொண்டு என்பதனால், கடவுள் ணக்கமாயிற்று. அருமறையாகமநெறி என்பதனால், முதனூ லாயிற்று. இக்கொலைமறுத்தல் என்பதனால், நூற்பெயராயிற்று. இந்நூற்கு விடயமாவது கொல்லாமை. அது கொலைமைதள்ளி ன்பதனாற் பெறப்பட்டது. பிரயோசனம் தருமப்பிராப்தி. அது அறஞ்சார்தற்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அதிகாரி நரகத்துக்கு அஞ்சினோன். அது அஞ்சினர் நீக்கு என்பதனாற் பெறப்பட்டது. சம்பந்தமாவது சத்தார்த்தங்கள். அது சொற் பொருளமைத்து என்பதனாற் பெறப்பட்டது. அறஞ்சொன்மா ண்பானென்னுரையு நலந்தரும் என்றவதனால், அவையடக்கம் பெறப்பட்டது. அஃது எங்ஙனமெனின், சத்தத்திலே எழுத் துச்சொற்பொருள் யாப்பணிக் குற்றங்கள் பொருந்தினும், அர் த்தத்தில் வேதாகம விருத்தமாயினும், முடிவின்கண் எவ்விதத் தாயினும் வேதாகம சித்தமாகிய கொல்லாமையைச் சாதித்த லின் பெரியோர் இகழாரென்று உரைத்தது. என்போலுமெ னின்; திருவள்ளுவர் "பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர் ந்த—நன்மை பயக்குமெனின்." என்ற பிரமாணம் போலுமெ ன்றறிக. (௧)

மேல் இந்தச்சாத்திரம் விளங்குதற்கு ஒருபீடிகாத்தம்ப னங் கூறுகின்றார்.

எடுத்துளவெச் சமயிகளு முலகருஞ்சா
ரோரவையி னிடையிற் றோன்று
முடித்தனைச்சூழ் தரவிளங்கு மதியினுயர்
சைவரைவந் தொருவன் றாழ்ந்தீண்

டடுத்தபல வுயிர்த்தோற்றத் துயர்வுதாழ்
வருளுகென வவனைத் தேற்றித்
தடுத்தபுறச் சமயிகட்குத் தரமுறுத்தி
நிறுத்துகின்றார் தம்பா லூற்றம்.

எடுத்துள எச்சமயிகளும் உலகரும் சார் ஓரவையினிடை
யில் தோன்றும் உடுத்தனைச் சூழ்தர விளங்கும் மதியின் உய
சைவரை வந்து ஒருவன் தாழ்ந்து. எ-து. வேதாகமங்களைக்
கைக்கொள்ளும் சைவர் முதலாகிய உட்சமயிகளென்றும் அவை
களைக் கைக்கொள்ளாத உலோகாயதன் சமணன் பௌத்தன்
முதலாகிய புறச்சமயிகளென்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல
சமயவாதிகளும் இக்காலங்களில் விரிவாகத் தோன்றிய கற்பனா
சமயிகளும் இவர்களல்லாத லௌகிகருங் கூடியிருந்த ஒருபெ
ரிய சபையின்கண்ணே, நட்சத்திரகணங்கள் தன்னைச் சூழ
நடுவே விளங்கும் பூரணசந்திரனைப்போலத் தோன்றா நிற்கும்
ஒரு சைவாசாரியரை ஒரு பக்குவியானவன் வந்து நமஸ்கார
பண்ணி எழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று,—ஈண்டு அடுத்த பல
உயிர்த்தோற்றத்து உயர்வுதாழ்வு அருளுகென. எ-து. இவ்வுல
கின்கண்ணேயுள்ள நாலுபேதமாகிய சீவயோனிகளில் ஒன்றுக்
கொன்று அதிகமுந்தாழ்வுமாயிருக்குமோ எல்லாஞ் சமமாயிருக்
குமோ தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய,—அவனைத்தேற்றி. எ-து. அவனிருதயஞ் சம்மதிக்
கும்படிக்கு வேதாகமங்களி லுள்ளபடியே கூறித் தெளிவிக்கு
மளவில்,—தடுத்த புறச்சமயிகட்கு உத்தரமுறுத்தித் தம்பால்
ஊற்றம் நிறுத்துகின்றார். எ-து. அப்படி நீர் சொல்லுகிறது
கூடாதென்று தடுத்துக்கூறிய புறச்சமயிகளுக்கு எதிருத்தரமும்
உதாரணங்களும் அச்சபையிலிருந்துள்ள ஆபாலபண்டிதராகிய
சர்வசனங்களுக்குஞ் சம்மதம் வரும்படியே யுத்தியுக்தமாக எடு
த்துக் காட்டித் தம்மிடத்திலுண்டாகிய நிலைமையைத் தாபிக்கி
ன்றார். எ-று.

இ-து. சகல சமயங்களுக்குள்ளும் சைவசித்தாந்தம் அதிகமென்றும், அதில் உண்டாகிய வாக்கியம் வேதாகமசாரமாகையால் அதுவே பிரமாணமென்றும், கூறியது. (உ)

இந்த உலகத்தின்கண்ணே யுண்டாகிய இருவகைத் தோற்றமும் அவற்றுளுயர்வுதாழ்வுகளுங் கூறுகின்றார்.

ஊற்றமிகுஞ் சராசரத்து ளுயர்ச்சிசரஞ்
  சரத்துணரா் நரர்தம் முள்ளு
மேற்றமுந்தாழ்ச் சியுமுளபல் லுயிர்செகுத்துண்
  டிலைவளர்த் திடுங்கீ ழும்மேல்
சாற்றுமுயிர்க் கொலைபுரித றுயர்நெடுநா
  ளொன்றுமுடை ரான்பொய் யென்றுந்
தேற்றமிக்கேன் றுயிர்தமைவீட்டினு மவற்றி
  னுயிர்புரக்குந் நிதி லோரே.

ஊற்றம் மிகும் சராசரத்துள் உயர்ச்சி சரம். எ-து. அறிவுடைமையை ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகவுடைய தாபரசங்கமங்களென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைத்தோற்றத்தினுள் அறிவினுயர்ச்சியினாலே தாபரங்களினுஞ் சங்கமமே அதிகமென்று சொல்லப்படும்.—சரத்துள் நரர். எ-து. அச்சரங்களினுள்ளும் அறிவினுயர்ச்சியால் மனுஷரே அதிகமென்று சொல்லப்படுவர். ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் பயம் எல்லாச்சரங்களுக்குஞ் சமமாயிருக்க, மனுஷரை அதிகமென்றது எப்படியென்னில், அப்படி ஆகாராதி மிருகங்களுக்கு உண்டாயினும், அவற்றுள்ளும் மனுஷரிடத்தில் விசேடத் தன்மையுண்டு. அஃது எப்படியெனின், கார்த்தல்-புளித்தல் - துவர்த்தல் - உவர்த்தல் - கைத்தல்-தித்தித்தலாகிய அறுசுவைப்பதார்த்தங்களுந் திவ்யாமுதமுமாகிய போசனங்கள் அறிந்து புசித்தலும், சிறக்க ஒப்பனைசெய்த தூங்குமஞ்சத்தின் கண்ணே றுண்ணிய பஞ்சிபெய்த மெத்தையின்மேல் தலையணை முதலாகிய கொட்டைகளும் பரப்பிச் சிறந்த பட்டுவிதானத்தின்கீழ் நித்திரை செய்தலும், ஆலிங்கனமா

தியாகிய அறுபத்துநாலு கரணங்களுடன் ஸ்திரீகிரீடை பண்ணு தலும், மனோவிசாரத்தின் மிகுதியால் அச்சமடைந்த காலையி னும் தேறி அதற்கேற்ற உபாயஞ்செய்து துயரம் நீக்கிக்கொள் ளுதலும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையால்; அவற்றுள்ளும் மனு ஷர் அதிகமெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "ஆறுசுவையோ டருந்துத லுண்பஞ் சணைதுயிறல்—கூறு கரண விதங்களின் மாதரைக் கூடிடுத—றேறி விசாரத்தி னச்ச நீங்குத றேறின் மண்மேல்—வேறு முயிர்க டமக்கின்மை யானரர் மேலென் பவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இதுவன்றி யும், மிருகாதிகளுக்கு இன்மையாகிய, நாணுடைமையும் மனுஷ ருக்கு உளது. ஆதலினாலும் விசேடமெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல் லாம் வேறல்ல—நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு." என்றும், மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நரர் தம்முள்ளும் ஏற்றமும் தாழ்ச்சியும் உள. எ-து. இங் ஙனம் உயர்ச்சி யென்று கூறப்பட்ட மனுஷருள்ளும் உயர்ந் தோர்களுந் தாழ்ந்தோர்களும் உண்டு. அங்ஙனமாயின், உயர்ந் தோர் யாவர் தாழ்ந்தோர் யாவரெனின்;—பல்லுயிர் செகுத்து உண்டு உடலை வளர்த்திடும் கீழ். எ-து. விவேகத்தையுடைய மனுஷராகத் தோன்றியும் மற்றுமுண்டாகிய பலவுயிர்களையுங் கொன்று அவைகளின் மாமிசத்தைப் புசித்துத் தமது மலவுடலை வளர்க்கா நிற்பர்கள் கீழோர். அம்மேல் சாற்றும் உயிர்க்கொலை புரிதல் நெடுநாள் துயர் என்றும் உடல்தான் பொய்யென்றும் தேற்றம் மிக்கு என்று உயிர் தமை வீட்டினும் அவற்றின் உயிர் புரக்கும் தீது இலோரே. எ-து. அழகிய மேலோராவார் உல கின் கண்ணே சொல்லப்பட்ட யாதொரு சீவகொலையைப் பண் ணுமிடத்து அக்கொலைமையானது ஆன்மா நித்தியமுதலால் அநேககாலந் தொடர்ந்து துக்கத்தை விளைக்குமென்றும் இச்

சரீர வாழ்க்கை அநித்தியம் இதனை நாங்காப்பதற்கு என்னுதல் நீர்க்குமிழிக்குப் பூண்கட்ட நினைத்தலையொக்கும் ஆதலின் இதனைக்குறித்து நம்மை நெடுநாள் வருத்துவதொரு சீவகொலையைப் பண்ண வொண்ணாதென்றும் அறிவினை மிகப்பொருந்தி ஓர் சீவனாலே தமக்குச் சரீர ஆனிவருமிடத்தும் அதினுடைய சரீரத்துக்கு ஒரு ஆனிபண்ணுமற்காக்குங் குற்றமற்ற நல்லோர்கள். எ - று.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி—தின்னுயிர் நீக்கும் வினை." என்றும், காசிகண்டம். "பிறரிடை யின்னுவி யற்றிடிற் றமக்குப் பிழைப்பற வெய்து மென்பதனை—யறிகுந ரறிஞ ராதலா லுயிர்க ளனைத்தையுந் தம்முயிர்போல—நெறியினிற் கருத வினியவா மைந்து புலனையு நெறியலா வழியிற்—பொறியினிற் செலுத்தா தடக்கனன் குணர்ந்தோர் புலமையோ ரொழுக்கெனப் புகல்வார்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. இதன்கண் தேற்றமிக்கென்பதனால், உயர்ச்சி தாழ்ச்சி அறிவைப்பற்றி நின்றதெனக்கொள்க.

இ-து. சராசரபேதங்களின் மனுஷரே அதிகமென்றும், அவருள்ளுஞ் சீவகொலை பண்ணுதவர்களே உயர்ந்தோரென்றும் கூறியது. (௩)

மேற் சீவகொலை செய்தமையால் வருந் தாழ்வேதென்று கூறிய உலோகாயதனை நோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம் வாதிகள்வினு பாட்டிலே கூறுமையின், கற்பனையேயெனின்; அப்படியன்று. இந்நூல் அவாய் நிலைப்பொருள். அஃதாவது வினுவினைக்காட்டுவதாகிய விடயம்மாத்திரம் கூறுவது. ஆதலின், விடையினுக்கு இசைந்த வினுவினை உரையின்கண் வருவித்ததெனக் கொள்க.

தீயவினைத் தலைகொலைமா துயர்தரும்பின்
  புன்மைதொன் றூறெரித்த வாற்றீ
டாயவொரோ வினைகளிகத் திறுமுறலாற்
  பலமருந்தற் கங்கோ ரங்க
மேயுமதிற் பாயுமிதி லறிவுருவே
  றிவண்புகலு முளதி யாமுங்
காயமிது கிடப்பமற்றோ ருடல்களவிற்
  றினம்புகலோர் காதை யன்றே.

கொலை தீயவினைத்தலை. எ-து. கொலையானது ஒருவன் செய்யுந் தீவினையாகிய ஒருருவிற்குத் தலையென்னப்படும். அஃது எத்தாலென்னில்; உயிர்களுக்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியமும் அகிதஞ் செய்தலே பாவமும் என்று அறநூல்களெல்லாம் ஓதுதலின்; கொலைமைக்கு மேம்பட்டபாவம் அதிகமின்மையின், கொலைமையே பாவத்துக்கெல்லாம் முதன்மையெனப்படும். ஆதலிற் கொல்லாமையே புண்ணியத்துக்கெல்லாம் முதன்மை யென்பதும் ஆயிற்று.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்—பிறவினை யெல்லாந் தரும்." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம். "நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி லாருயிரைக்—கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு மற்றொழியச்—செல்வ வயற்கழனித் தென்றிருவாரூர்புக்—கெல்லை நினைத்தடியே னென்றுகொ லெய்துவதே." அன்றியும், "கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே—நின்ற பாவ வினைக டாம்பல நீங்கவே--சென்று சென்று தொழுமின் றேவர் பிரானிடங்—கன்றி னோடு பிடி சூழ் தண்கழுக் குன்றமே." என்றும், சிவஞானதீபம். "கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந் தானே கூறரிய மேலான ஞானமாகுங்—கொலையாதி யகன்றொழுகுந் தவங்க டாமே குற்றமில்லா நற்றவமென் றுரைக்கு நூலுங்—கொலையாதி யகற்றிய நல்லறங்க டாமே குவலயத்தி

லொப்பரிய வறங்க ளாகுங்—கொலையாதி யகன்றுபெறுஞ்செல் வந் தானே கூறிலுயிர்க் கிதமானவாழ்வ தாமே.'' என்றும், சிதம்பரபுராணம். "வருணமெண்ணிலவுள் வேத மறையவ ருயர்ந்தோர் நீதி—யருளுமாச் சிரமந்தன்னிற் றுறந்தவ ரதிக ரென்ப—பெருகிய வறத்திற் கொல்லாப் பேரறம் பெரிது நன்கு—திருபவ ரவருட் டக்க தேசிகர் தலைவ ராவார்.'' என்றும், இதிகாசம். "ஆனையடியி லடங்காவடியில்லை—தான துபோ னிற்கின்ற தன்மைதா—னூனுயிரைக்—கொல்லா வறத்தின் கொழுநிழற்கே யுள்ளடங்கு—மெல்லா வறமு மிசைந்து.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினா. இங்ஙனம்—கொலைமையான் வரும்பாவமா னது என்செய்யும்?

மேல்விடை. மாதுயர்தரும். எ-து. நெடுநாள் நீங்குதற்கு அரிதாகிய மகத்துவமுடைய துன்பத்தைத் தரும்.

மேல்வினா. இங்ஙனம் ஒருவன் கொலைசெய்தவுடனே அத னால் வருந் துன்பத்தை அனுபவிக்கக் கண்டிலேம்.

மேல்விடை. பின்பு. எ-து. இம்மையிற் சீவகொலைகளைப் பண்ணினவன் இம்மையிலே துன்பங்களை அனுபவியாவிடினும், சரீராந்தத்தில் நரகத்தையடைந்து மகாதுயரங்களை அனுபவித் துப் பின்னும் நரகசேடத்தினுற் பூமியின்கண்ணே தோன்றி அந்தச்சேடபலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்திலே அனுபவி ப்பானென்பதே நிச்சயம். அது என்போலவெனின், ஒருவே ளாண்மை செய்தவனுக்கு அதன் பலமானது காலாவதியிற் புசி ப்புமாய் மேலைக்கு வித்துமானதுபோலவெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "மேலைக்குவித்து மாகிவிளைந்தவை யுணவுமாகி—ஞாலத்து வருமா போல நாஞ் செயும் வினைகளெல்லா—மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா—மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை

யோடே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. இம்மையிற்செய்த கொலையானது சரீராந்தத்தில் வருத்துமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "உயிருடம்பி னீக்கிய ரென்பர் செயிருடம்பிற் — செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்." அன்றியும், "கொல்லாமைமேற்கொண்டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற் — செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று." என்றும், திருமந்திரம். "கொல்லிடுகுத்தென்று கூறியமாக்களை—வல்லிடி காரர் வரிகயிற் றாற்கட்டிச்—செல்லிடு நீரென்று தீவாய் நரகிடை--நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "உற்றிடுவருரைத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க—மற்றுவதைத் தவைதம்மையவலமெனா தவற்றானைத்—துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்--பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலைப்பட்டே." என்றும், சிவஞானதீபம். "எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதிய தாகு மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன்கோயி—லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்று நோக்கி யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவி னோரை—வவ்வியம தூதருந் தண்டஞ்செய்து வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில் வார்த்து—வெவ்வியதீ யெழுநரகில் வீழ்த்தி மாறா வேதனை செய் திடுவரென வோது நூலே." என்றும், இதிகாசம் "இந்நோய் நமக்குண்டென் றெண்ணாதே யெவ்வுயிரு—முன்னோவக் கொன்றுண்ணு மூர்க்கர்தா - மெந்நோவும்—பண்ணைப் படுநரகிற் பாவிகளிற் பாவிகளென்--றெண்ணப் படுவா ரிசைந்து." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. நரகசேடமானது மறுசென்மத்தினுந் துக்கந்தருமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "கருவினுளழிவன் முற்றிக் கழிந்துடனழிவன்காளைப்—பருவமுற் றழிவ னீகை பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி—பெருவலை கண்ணி யாலும் பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை—கருதிய பொருளைத் தக்கோர்க் குதவிடான் றிளைத்த கையன்." அன்றியும், "அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாளுன்—சுவையினை விரும்பியுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத்—திவலைய திரைநீர் தேங்குந் தின்னிய திரந்

தன்னை—யவமதியாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்." என்றும், நாலடியார். "இரும்பார்க் குங்காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்—கரும்பார் கழனியிற் சேர்வர் - சுரும்பார்க்குங்—காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங்—கூட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார்." அன்றியும், "அக்கே போலங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - யக்கா—லலவனைக் காதலித்துக் கான்முறித்துத் தின்ற—பழவினை வந் தடைந்தக்கால்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படிக்கொலைத்தீமைகளைப் பண்ணினவன் சென்மாந்தரத்தில் நரகத்தை அனுபவித்து நரகசேடத்தால் மறுசென்மத்தினுந் துன்பத்தை அனுபவிப்பனென்று துணிந்தது எதினால்?

மேல்விடை. தொன்னூல் தெரித்தவாற்று ஈடாய ஒரோவினைகள் இகத்தினும் உறலால் உண்மை. எ-து. ஒருவன் செய்த வலிய தீவினைகளானவை மறுமைக்கண் வந்து நரகத்தில் அழுத்துமாயினும் இம்மையிலும் வருத்துவதாகிய தம்முடைய வேகத்தைக் காட்டுமென்று மறைமொழி கூறுகையால் அவ்வுரையின்படியே மிகுத்த பாவத்தின் வேகமானது செய்தவுடனே ஒருத்தனை வருத்தக் காணுதலின் மறுமைக்கண் நரகத்தில் அழுத்துமென்பதே சத்தியம். வேகமாவது யாதெனில், விஷத்தை யுண்டானொருவனை அந்த விஷமானது வருத்திக்கொல்லுதலின் முன்பே நெடிவுதோன்றுதல்போலவும், நெருப்பினாற் சுடுண்டானொருவனுக்கு அது புண்ணாவதன்முன்பே எரிதல்போலவும், சிவத்துரோகாதி அதிபாதகமும் பிரமகத்தியாதி மகாபாதகமும் மறுமைக்கண் எரிவாய் நரகமாதிய நரகத்தில் அழுத்துதலின்முன்பே; இம்மையிற் செய்தவுடனே சித்தப்பிரமையாதி துக்கங்களும் பிரமகத்தியாதி துக்கங்களும் அடைதலெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம். "குற்றொருவரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெலாஞ்—செற்றொருவரைச் செய்த தீமைக ளிம்மையேவருந் திண்ணமே—மற்றொருவரைப் பற்றிலேன் மறவாதொழி மட நெஞ்சமே—புற்றரவுடைப் பெற்றமேறி புறம்பயந் தொழப் போதுமே." என்றும், சசிவர்ணபோதம். "மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன் வேறொரு காலமுறா—திகமே வருமென் பதனாலுளரோ யெல்லா மிவனைச் செறவெய்தினவே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி இம்மைக்கண் ஒருபாவத்தைச் செய்தவன் சரீராந்தத்தில் நரகத்தை அனுபவிப்பானென்று நீர் சொல்லுகிறது கூடாது; அஃது எத்தாலென்னில், இவ்விடத்திற் பாவாதிகளைச் செய்தவன் இறந்துபோகவும் அவனைத் தகனம்பண்ணிப்போடவும் காண்கையால்?

மேல்விடை. பலமருந்தற்கு அங்கு ஓரங்கம் ஏயும். எ-து. புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணினவன் அவற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்க நரகத்தின் கண்ணே அனுபவித்தற்குச் சரீராந்தத்திற் பாவப்பருவமானால் பூததேகமும் புண்ணியப்பருவமானால் பூதசாரதேகமும் யமதூதர் ஒருகணத்திலே உண்டு பண்ணுவார்கள். அந்தச்சரீரம் சுகதுக்கானுபவத்தைப் பொருந்தும்.

இதற்குப்பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அருந்துயர்க் குழியி னாழ்வாராகமே பாவத்தாகும்—பொருந்திய பூதத் தாலேயிமைத்திடும் போது தன்னுட்—புரிந்துவிண் புகுவாராகம் புண்ணியத்தாலே யாகும்—பொருந்திய பூதசாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்." என்றும், மற்றும்வருவனவற்றாற் காண்க.

மேல்வினா. ஒருவன் இம்மையிலேசெய்த பாவத்துக்கு ஏதுவாய் மறுமையிலே ஒரு சரீரத்தை உண்டுபண்ணி நரகத்தில் வாதிப்பரென்பது எத்தினுக்கொக்குமென்னில்; குற்றஞ்செய்த

வன் தப்பிப்போகக் குறுக்கேவந்தவனை வாய்மேல் அடித்தானென்பது போலும்; ஒருவன் பசிக்கு மற்றொருவன் உண்டானென்பதுபோலும்; இப்படி அனேகமாக உலகத்தின் கண்ணே சொல்லும் பரியாசவார்த்தைகளுக்கு ஒக்கும். இந்தச் சரீரஞ் செய்த பாவத்துக்கு அந்தச்சரீரம் வாதைப்படுமென்றீர். அதற்கும் இதற்குஞ் சம்பந்தம் ஏது?

மேல்விடை. அதிற்பாயும் இதில் அறிவு. எ-து. அந்தச் சரீரத்தின்கட் சென்று புகும் இந்தச்சரீரத்தினின்றும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏதுவாகி இதாகிதங்களைப் பண்ணினவனுடைய அறிவு.

இதற்குப் பிரமாணம்:சிவதருமோத்தரம். "திரணூறு செளுகைபோற் சீவன் றீண்டியே—வருமுரு வதனைமுன் னுடலை மாற்றிடுந்—தருமமே பருவமேற் சாரும் வானினைப்—பருவமேற் றீவினை நிரயம் பற்றுமே." என்பதனாற் காண்க.

மேல்வினா. அப்படி ஒருசரீரத்தின் கண்ணே மற்றொரு சரீரத்தின்கணுண்டாகிய அறிவுசென்று புகுமென்னுமிடத்துத் தருணபருவத்தை யிச்சித்துடைய ஒருவிருத்தன் ஒருதருணபருவன் இறக்கக்கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்திற் பாய்தல்வேண்டும். அஃதில்லாமையின், ஒருசரீரத்தின் அறிவு மற்றொருசரீரத்திற் புகுமென்றல் கூடாது.

மேல்விடை. இவண் வேறு உருப்புகலும் உளது. எ-து. இவ்விடத்தும் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுவாருமுண்டு.

மேல்வினா. அப்படிப் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இவ்விடத்து நாங்கண்டேமில்லை. அதுவும் அம்மிபறக்கக்கண்டேன் என்பதுபோலும் உலககற்பனைகதை.

மேல்விடை. யாமும் காயம் இது கிடப்ப மற்றோருடல் கனவில் தினம்புகல் ஓர் காலைதயன்றே. எ-து. அப்படிப் பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்திற் காணு

மையால் கற்பனுகதை யென்ருயாயினும், நாடோறும் யாமெல்லோருஞ் சொப்பனத்தின் கண்ணே இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வேெருருதேகத்திற் பாய்ந்து எவ்விடத்துஞ் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்துள அறிவு மற்ெருரு சரீரத்தின்கட் கன்மத்தாற் சென்று புகுமென்பதே உண்மையென்றறிவாயாக. எ - று.

இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "பன்னக மண்டசங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்—துன்னுதோான் முட்டையாக்கை துறந்து செல்வதுவே போல—வுன்னிய வுயிர்க ளேலவுடல்விட்டு வானினூடு—மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவுமாபோல்." என்றும், திருமந்திரம். "நாக முடலுயிர் போலுநல் லண்டசம்—போகு நனைவைக் கனவின் மறத்தல் போ—லாகு மரனரு ளாற்சென் றருவினைக்—கேகு மிடஞ் சென் றிருபய னுண்மையே." அன்றியும், "காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்—சேயுமிடஞ்சென் றலவவும் வல்லது—ஓயுந் துயிற்போல வொன்றைவிட் டங்கொன்றி—லேயு மவரென்ன வெய்திடுங் காயமே." என்றும், "சொப்பனத் தியங்குகாயஞ் சூக்குமமதனுற் றுய்க்கு—நற்பயன் றுறக்கந் துன்பநரகுபின் னனைவைச் சார்த—லுற்பவ மிவைகணீங்கி யொன்றையு முணரா யாகி—நிற்பன சுழுத்தி மேல்வை நிகழ்வசங் காரம்போலும்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

இ-து. கொலைத்தீமையுடையார் நரகம் அனுபவிக்குமிடத்துத் தத்தம் பாவத்தளவிற்குத் தக அவ்விடத்துண்டாகிய ஒரு பூததேகத்தைப் பொருந்துவரென்று சாதித்தது. ()

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் உலோகாயதன் கூறுகின்ருன்.

சொப்பனத்தின்கண் வேெருருசரீரம் வந்து பொருந்துமென்ற வார்த்தை பழுது. கனவிலே தோன்றுவதெல்லாம் நன

வின்கட்கண்ட நினைவாகு மென்றவார்த்தைக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

காதறரு முருவிதுவான் பறத்தலின்றுங்
கதற்கியல்பாய்க் காண்ட லானும்
போதுறைவோ றாதியர்கண் முகமாதி
கனவிலியாம் பொருந்தா தானு
மோதுநினை வலவுணர்வா ருயிர்க்குணமிவ்
வுடல்பிணைத்தொன் றுணரக் காணோம்
வாதமுள நிலையுறக்கத் துணர்வுணர்வ
துயிரெனக்கொண் மதித்தே சில்லோய்.

காதல் தரும உரு இது வான்பறத்தல் இன்று ஆங்கு அதற்கு இயல்பாய்க் காண்டலானும் போதுறைவோன் ஆதியர்கள் முகமாதி கனவில் யாம் பொருந்தாதானும் ஓதும் நினைவு அல. எ-று. இவ்விடத்து நம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட இந்தச் சரீரத்துக்கு ஒருகாலும் ஆகாயத்திற் பறக்குந்தன்மை யின்மையாலும், கனவின்கண்ணே தோன்றிய சரீரத்துக்கு ஆகாயத்திற் பறக்குதல் இயல்பாய்ப் புதுமையும் அதிசயமுந்தோன்றக் காண்டலினாலும், பிரமாவாதியாகிய தேவதைகளுக்கு உண்டாகிய பலமுகமுதலிய உறுப்புக்கள் நமக்குக் கனவின்கண் உண்டாகாமையாலும், சொப்பனதேகத்தை இச்சரீரத்தின்கண் கண்டு கேட்டிருந்தமையால் அந்த நினைவென்குதல் கூடாது. அதெப்படியென்னில், சொப்பனதேகம் பறக்கக்காண்கையாலும், இத்தேகத்துக்கு அஃதில்லாமையாலும், கண்டநினைவல்ல. அல்லது தேவதைகள் ஆகாயகமனம் பண்ணுவார்களென்று கதைகளிற் கேட்ட நினைவென்னில், புராணகாவியங்களில் பிரமாவாதி தேவதைகளுக்கு அநேகமுகங்களும் அநேகங்கண்களும் அநேகங்கைகளும் உண்டென்று கேட்டிருக்கின்றோம் ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்குச் சொப்பனத்தின்கட் பொருந்தல்வேண்டுமே. அஃது இல்லாமையால், கேட்ட நினைவுமல்ல; ஆதலிற் சொப்பனத்தின்கண் வேறொருதேகம் வருமென்பதே சத்தியம்.

இதற்குப் பிரமாணம். "இவ்வுடல் கனவூ டெங்கு மியங்குரு வலவன் றென்ப—ரவ்வுடல் பறத்த லாற்கண் டுளநினை வல்ல வாகு—மெய்வழி லிமையோர் கேள்வி நினைவெனி லிந்திராதி—திவ்விய வுருக்கொளேமாற் றிகழ்ந்தசுவ் வுருவே றென்னே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மேல்வினு. அப்படிச் சொப்பனத்தின்கண் இவ்விடத்திற் காணுதன சண்டேமாயினும், அதுவும் இத்தேகத்தின் குணமல்லது வேறொரு தேகமென்பது கூடாது. ஆதலின், ஒருதேகத்தின்குணம் மற்றொரு தேகத்தின்கட் சென்று பொருந்துவதேயில்லை. உண்டென்னில், ஒருரத்நத்தினது காந்தி மற்றொரு ரத்நத்திற்சென்று பொருந்தவேண்டும். அஃதின்மையால், இச்சரீராந்தத்தில் இதனுடைய குணமாகிய அறிவு வேறொருதேகத்திற்சென்று புகுவதுமில்லை.

மேல்விடை. உணர்வார் உயிர்க்குணம். எ-து. நீ ஒன்றின் குணம் ஒன்றிற் சென்று புகாதென்பது ஒக்கும். இங்ஙனமுண்டாகிய அறிவு இத்தேகத்தின் குணமன்று. இத்தேகத்தின்கட்கன்மவசத்தாற் பொருந்தியிருந்துள ஒரான்மாவினுடையகுணம்.

மேல்வினு. நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின்கண் இதற்கு அன்னியமாய் ஒருசீவனுண்டென்பது கூடாது. அஃதேனெனில், இங்ஙனம் காணப்பட்டுள்ள பிருதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு என்னும் இந்த நான்குபூதமும் நித்தியமாயுள்ளன. அவற்றுள் வாயு சலனகுணத்தையுடையது ஆகையால் மற்றுள பூதங்கட்கு அதனேடு கலப்புண்டாகுதலின், இச்சரீராதிகள் தோன்றும். அப்படித்தோன்றினவென்பது எத்தாற்கண்டதென்னில்; மண்கடினமாயிருத்தல்போல, சரீரத்தில் என்புதோலாதிகள் கடினமாய் மலந்தடித்து வீழ்தலினுலும், சலம் நெகிழ்ந்து பதஞ்செய்தலின் இரத்தாதிகள் நெகிழ்ச்சியுடையனவாய்ச் சலம் வீழ்தலினுலும், நெருப்புச்சுட்டொன்றுவித்தலின் உதராக்கினி அன்னபானுதிக

ளைச்சுட்டொன்றவித்துத் தொக்கின்கண் வெப்புத் தோற்றுதலி றைலும், வாயுச் சலித்துத் திரட்டுதலின் இச்சரீரத்துக்கு ஓடுத லாதி சலனத்தைப் பண்ணி நாசியாதிகளின் இயங்கக்காணுத லினாலும், அந்தப் பூதச்சலப்பு இந்தச்சரீரமென்பது பிரத்திய ட்சம். பாக்குவெற்றிலைசுண்ணாம்பு மூன்றுங் கூடினவிடத்தில் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல்போல, பூத சையோகத்தினால் முன் பில்லாத மனமுந்தோன்றும். இதுவன்றி, நீர் இந்தச் சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உண்டென்னில், இப்படிப் பிரத்தியக்ஷமாகக்கா ணவேண்டும். அப்படிக் காணப்படாமையின், ஆகாசத் தாமரை ப்பூவும் முயற்கொம்பும் ஆமைமயிரும் மணலிற் றைலமும் உண் டென்பதையொக்கும். ஆதலின், ஆன்மா உண்டென்பதேயி ல்லை. இவ்விடத்துத் தோன்றும் உணர்வெல்லாம் தேககுணம்.

மேல்விடை. இவ்வுடல் பிணத்து ஒன்று உணரக் காணேம். எ-து. நீ இந்தத்தேகத்தின் குணம் அறிவென்னுமிடத்துப் பிணமான அவதரத்தில் தேகங்கிடக்கக் கண்டேம் - உணர்வு அங்ஙனங் கண்டிலேம். ஆதலின் உணர்வு தேகத்தின் குணமெ ன்பது கூடாது.

மேல்வினா. பிணமான சரீரத்தில் வாயு நீங்குதலால், அக் கினி அவியும். அப்பொழுது அறிவுங்கெடும். அவைகள் நீங்கி யது எவ்விதத்தாற் கண்டதென்னில், பிணத்தினாசியிற் காற்றுங் கண்டிலேம். தொக்கில் வெப்பமுங் கண்டிலேம். ஆதலின், அவைகள் நீங்கியது உண்மை. நீங்குதலின், சரீரத்தின்கண் அறியாமையடையும்.

மேல்விடை. வாதம் உறக்கத்து உளது இலை உணர்வு உண ர்வது உயிரெனக்கொள் மதித்தேசு இல்லோய். எ-து. நீ இங் ஙனம் பிணமானகாலையில் நீங்குமென்ற வாயு உறக்கத்தின் கண் நீங்காமே யிருக்கவும், அப்பொழுது தேகத்தின் கண்ணே பாம்பு ஏறிவருதலுஞ் சத்துருவருதலுஞ் சரீரம் அறியாமேகிட த்தலால், வாயு நீங்க அறிவுகெடுமென்பது கூடாது. ஆதலிற்

கன்மவசத்தால் அவத்தைகடோறும் ஒடுங்கியும் உணர்ந்தும் வருவானோர் ஆன்மா உளனென்று அறிவாய் ஞானப்பிரகாசமின்றி இருளடைந்த புத்தியினையுடையோய். எ - று.

இதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "உடலின்வே றுயிரே னிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி—னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா—னுடலினின் வாயுப் போறு லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி—னுடலினில் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே." என்றும், சிவப்பிர காசவெண்பா. "உடம்பு நீயல்லை யுறக்கத்தி லெல்லா—மடங் கப் பிணமாகையாலே - திடம்படவும்— வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருந்துகின்ற—சோறுகாண் காயச்சுமை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இ-து. சொப்பனதேகம் இத்தேகத்துக்கு அன்னியமென்றும், இத்தேகங்களைக் கன்மவசத்தாற் பொருந்துவானோர் ஆன்மாவுளனென்றும், கூறியது.

இவ்வளவுஞ் சரீரமே ஆன்மாவென்னும் உலோகாயதனை மறுத்துச் சரீரத்துக்கு அன்னியமாய் ஒரு ஆன்மா உண்டென்றும், அவன் இம்மைக்கண் செய்த கொலைத்தோடத்தைச் சரீராந்தத்தில் வேறொரு தேகத்தைப் பொருந்தி நரகத்தில் அனுபவிப்பது உண்டென்றும், சாதித்தது. (ரு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியைநோக்கி மேல் ஏசுமதவாதி கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் உலோகாயதன் கூறிய உரைபழுது. நீர் கூறியவற்றுள்ளும் சிறிது ஒக்கும் சிறிது ஒவ்வாது. யாதொக்கும் யாதொவ்வாதெனில், நீர் கொலையாற்பாவம் உண்டென்பது ஒக்கும். எல்லாக் கொலையாலும் பாவம் உண்டென்பது கூடாது. அஃது எங்ஙனமெனின், மனுஷரை மனுஷன் கொன்றால், கொன்றவன் நரகத்தழுந்துவான். அஃது உண்மை. மிருகாதி

களைக் கொன்றதனால் பாவம் உண்டென்பதில்லை. அஃதேனெனில், மிருகாதிகளை மனுஷருக்கு உபகாரமாகக் கர்த்தர் படைத்துக்கொடுத்தாரென்று எங்கள் சத்தியவேதத்தில் இருக்கின்றதென்று கூறிய அவனுடைய உரையை மறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேசிறைமா னுடர்க்கெவையு மருளினுண்டீக்
  கிடமையென் செய்வாய் மாந்தர்க்
காசருள்வ தெனைவேங்கை யாதியச்சா
  திகளவர்சொற் கடங்கு மாறென்
காசடைந்திம் முறையுமொரோர் காற்றிரிவ
  தெனமுனஞ்செய் கருமந் தன்னாற்
பேசுமச ராதியுரு வுயிர்களுற
  லுண்மையுன்சொற் பிழையா மன்றே.

தேசு இறை மானுடர்க்கு எவையும் அருளின் உண்டு ஈக் கிடம் ஐ என் செய்வாய். எ-து. ஞானரூபியாகிய ஈசுரன் மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்தானாகில், மலத்தின்கண் ஈயால் உண்டாகிய நுண்ணிய புழுவும் மற்றும் பரமாணுவினும் நுண்ணிய செந்துக்களும் உனக்கென்ன பிரயோசனத்துக்குவரும். அவைகள் அப்பிரயோசனமென்னில், கருத்தா ஞானமயனென்பது கூடாது.

இதற்குப் பிரமாணம்: ஏசுமத நிராகரணம். "அறிகிலை நரர்க்காய்வேண்டி யளித்தனன் மிருகமாதி — யிறையவனென் றுரையோரீ யீன்றிட மலமீ தாருஞ்—சிறுபுழு விரையு றுதென் செய்குவை யதனை நோக்க—வறிவரு நுணியதேகி யனந்தநீ யவையென் செய்வாய்." என்பதனாற்காண்க.

வாதியுத்தரம். சீவன்களிலே சிறியவைகளெல்லாம் பெரியவைக்கு இரையாய் ஒன்றுக்கொன்று வேண்டியிருத்தலின், எவையும் பாரம்பரியத்தில் மனுஷருக்கு உபகாரமாகப் படைத்ததே.

மேல்விடை. வேங்கையாதி மாந்தர்க்கு ஆசு அருள்வது எனை. எ-து. மனுஷருக்கு உபகாரமாகப் படைத்த மிருகவர்க்கத்துள் - சிங்கம் - புலி - யானை - கரடி - பாம்பு - தேள் முதலியவைகள் மனுஷருக்கு இதப்பிரயோசனத்துக்கு வாராமல் வருத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்தலால் உபகாரமாகப் படைத்ததென்பது கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். கருத்தா ஆதியிலே ஒருமனுஷனைப் படைத்து மிருகாதிகளும் அவனுக்கு அடங்குவனவாகப் பண்ணி இன்னபடி நடவென்று ஒரு புத்தியுங்கூற; அவன் அந்தப் புத்தியின் வழி நடவாமல் தவறு செய்தலால், மிருகாதிகள் உனக்கு அடங்காமற் போகவென்று சபித்தலின், அவனுக்கும் அவனது சந்ததியாகிய மனுஷருக்கும் மிருகாதிகள் அடங்காமற்போயின.

மேல்விடை. அச்சாதிகள் அவர்சொற்கு அடங்குமாறு என். எ-து. அங்ஙனம் சாபத்தால் மிருகாதிகள் அடங்காவிடின் ஆடு மாடு எருமை பன்றி நாய் கோழி முதலிய சில சீவன்கள் மனுஷருக்கு அடங்குதலால் சபித்தது பொய்யாம். சாபந் தவறிற்றென்னில், கருத்தா அசத்தனும். ஆதலிற் சபித்ததேயில்லை.

இதற்குப்பிரமாணம்: ஏசுமதநிராகரணம். "வாய்திறந்தலறும் வேங்கை வல்விட முமிழ்பாம்பாதி—நேயமற் றெவர் கூற்றுய நிகழ்வதெ னுலகத்தந்நாட்—டேயவ னுதிக் கோதுஞ் சொன்னெறி யடங்கா தென்னி—னுயகோ வாதிமாந்தர்க் கடங்கிய விதமென் சொல்லோ." என்பதனுற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனஞ் சாபந் தவறிற்றென்பதில்லை. மனுஷருக்குப் புலியாதிகள் அடங்காமலும் மாடு முதலிய அடங்கவுங் கருத்தாவினது சாபமே.

மேல்விடை. இம்முறையும் காசு அடைந்து ஓரோர்கால் திரிவது எனை. எ-து. நீ இங்ஙனங் கூறிய முறைமையும் பழுது

டைத்தாக, ஒருகாலத்திற் பாம்பு முதலியன ஒருவனுக்கு அடங்குதலினாலும் பசுமுதலியன ஒருவனைக் கொல்லுதலினாலும் அதுவுங் கூடாது. ஆதலின், மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்ததேயில்லை.

இதற்குப் பிரமாணம். ஏசுமதநிராகரணம். "சொல்லினனவர்க் கச்சாதி யடங்கவுந் துயரஞ் செய்தே—கொல்லமற்றையவு மீசனென் றிடிற் கொடுநா காதி—நல்லவாவோரோர் காலத் தடங்கலா னவிலச் சாதி—யல்லல்செய் திடலாற் றீயோ யறைந்த சொற் பழுதே யாகும்." என்பதனாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அங்ஙனமாயில், கருத்தா பட்சவாதியாம்; சர்வ சீவன்களையும் ஒரு படித்தின்றி ஊர்த்த யோனியாகவுந் திரியக்குயோனியாகவும் படைத்தமையால்.

மேல்விடை. உயிர்கள் முனஞ்செய் கருமந்தன்னால் பேசும் அசராதி உரு உறல் உண்மை உன்சொல் பிழையாம் அன்றே. எ-து. ஆன்மாக்க ளெல்லாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் அநாதி சென்மாந்தரங்களிற் செய்த இதாகிதங்களினுண்டாகிய புண்ணிய பாவத்தினாலே இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சராசர வடிவங்களைப் பொருந்துதல் சத்தியம். ஆதலின், உன்னுடைய வேதம் சத்தியவேதமாகாது அசத்தியவேதமாயிற்று. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருவாசகம். "புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்—பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்—கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்—வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்—செல்லாஅநின்றவித் தாவர சங்கமத்து—ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இ-து. ஈசுரன் மனுஷருக்கு உபகாரமாக மிருகாதிகளைப் படைத்தானென்பது அசத்தியமென்றும், ஆன்மாக்கள் கன்மத்தால் நானாருபம் பெற்றது சத்தியமென்றும், கூறியது. (சு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி வாமி கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம் ஆன்மாக்களெல்லாம் கன்மவசத்தினாலே சராசரவடிவம் அடைந்தார்களென்றும், கொலையினாற் பாவம் உண்டென்றும், கூறியது ஒக்கும். ஏசுமதவாதி கூறிய உரைபழுது. கொலையினாலே பாவம் உண்டாயினும், சிறிதிடத்து உண்டு. சிறிதிடத்து இல்லை. அதுவும் மேலே உம்முடைய வசனத்தினாலே தானே அறிவிக்கின்றேன். நீர் இப்பொழுது இந்த ஒரு வினாவிற்கு உத்தரம் கூறல்வேண்டும். அஃது யாதெனில், சராசரங்களெல்லாம் சீவனென்றீர். அவற்றுள் அசரமாகிய மரமுதலிய சீவன்களை நீர்கொன்று அருந்துகின்றீர். அவற்றினால் உமக்குத் தோஷமில்லாதது என்னை. கூறும் என்ன, மேல் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பிழையுறுதல் சிறிதசரக் கொலையதனாற்
சரக்கொலையிற் பெருகா திங்ங
னிழிவுதரும் பருவமடை தலினாற்கீ
ராதியைந்து மீயுந் தூய
வழகியவா னானயின்றோன் கீழெனமே
லாவர்குறைந் தடைபா வத்தான்
முழுமலப்பன் றியையருந்தும் புலையர்பன்றிக்
குறும்பருவ முறையி னாமால்.

அசரக்கொலையதனால் பிழையுறுதல் சரக்கொலையில் பெருகாது சிறிது. எ-து. சராசரமெல்லாம் சீவனாதலில் அரசக்கொலையினானும் பாவம் உண்டென்பது நிச்சயம். பாவம் உண்டாயினும்; சரக்கொலையிற் பாவம்போல மிகுதியில்லை. கிஞ்சித் பாவம்.

மேல்வினா. சீவன்களெல்லாம் சமமாயிருக்க அசரசீவகொலையிற் பாவங்குறைந்திருப்பானேன்?

மேல்விடை. இழிவுதரும் பருவம் அடைதலினால் இங்ஙன். எ-து. அந்த அசரசீவிகள் இங்ஙனங் கூறப்பட்ட எழுவகைத் தோற்றத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடைய வாதலினால், பாவங் கொஞ்சமே.

மேல்வினா. அப்படிப் பருவத்தினது உயர்ச்சி தாழ்ச்சியாற் பாவம் ஏறிக் குறைந்திருப்பதற்குத் திட்டாந்தம் யாது?

மேல்விடை. சீர்ஆதி ஐந்தும் ஈயும் தூய அழகிய ஆன் ஊன் அயின்றோன் கீழென மேலாவர் குறைந்து அடை பாவத்தால் முழுமலப் பன்றியை அருந்தும் புலையர். எ-து. பால்-தயிர்-நெய்-கோசலம்-கோமய மென்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் உலகின்கண் வழங்காநிற்கும் நிர்மலதேகியென்னுஞ் சிறப்பினையுடைய பசுவினது மாமிசத்தைப் புசித்தோன் தாழ்ந்தகுலமாக, அவனினும் உயர்ந்தகுலமென்று சொல்லப்படாநிற்பர்கள் முழுமலதேகியாகிய பன்றி மாமிசத்தைப் புசியாநிற்குஞ் சண்டாளர். பன்றிக் கொலையாற் பாவங்குறைதலின்.

மேல்வினா. பன்றியிற் பாவங்குறையவேண்டியதென்?

மேல்விடை. பன்றிக்கு உறும்பருவமுறையின் ஆமால். எ-து. பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினை யுடையதாகையா லெனக் கொள்க. எ - று.

பசு பஞ்சகவ்வியங்களையும் வழங்கும் நிர்மலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். "ஆவினிலைந்துமமர்ந்தாய் நீயே—யளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே—பூவினி னாற்றமாய் நின்றாய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே—நாவி னடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே—தேவ ரறியாததேவனீயே திருவையா றகலாத செம்பொற்சோதீ." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "மாவையு ரித்ததள்கொண் டங்க மணிந்தவனை வஞ்சம னத்தினையு நெஞ்சணு காதவனை—

மூவரு ருத்தனதா மூல்முதற் கருணை மூசிடுமால் விடையின் பாகனை யாகமுறப்—பாவகமின்றி மெய்யே பற்றுமவர்க்கமுதைப் பானறு நெய்தயிரைந் தாடுப ரம்பரனைக்—காவலெ னக்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "இங்குமின்சுவையீயுமி றைஞ்சுவார்க்—கங்கு மின்ப மடைகைக்குங் காரணம்—பொங்கு தண்புன லுண்டுபுற் றின்றுநன்—மங்கலந்தருங் கோவெனும் வான்பொருள்." என்றும், சிவஞானதீபம். "பொற்பமரும் பாற்கடலி னுற்பவமாஞ் சுரபி புகலிலதன் கோமயத்திற் கூவிளந்தா னுளவா—மற்புதமாந் திருமகளவ் வில்வமதிற் பொருந்து மகிலாரம் பளிதமத னனையதனி னுளவாங்—கற்பமருஞ் சுராமுத நவநீதத் ததிக்குங் கதிருடனே செந்நெலதன் பாலதனிற் றோன்றுஞ்—சொற்பயில்குங் குலியமறை யுற்பலசீ ரதனிற்றோன்றியிடும் ரோசனையு மதனுதரத் ததிக்கும்." என்றும், காசிகண்டம். ஆன்குளப் படியிற் றோன்று மருந்துகடோயப் பெற்ற—வூன்பயி லியாக்கை கங்கை தோய்ந்ததா மருப்பினுச்சி—வான்புனற் கடவுட் பேரியா றிருக்கும்வா னிலவுகாலுங்—கூன்பிறை முடித்த செல்விகொம்பிடை வதியுமாதோ." என்றும், பெரியபுராணம். "சீலமுடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்—காலமுழுது முலகனைத்துங் காக்குமுதற் காரணராகு—நீலகண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு—மூல மவதா ரஞ்செய்யு மூர்த்த மென்றுன் முடிவென்றோ." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

பன்றி முழுமலதேகி என்பதற்குப் பிரமாணம்: "ஏறுதி மேட்டுக் கிரண்டு துலையிட்டாற்போற்—பேறுயே னங்கோழிப் பேரிட்டு-மாறுத—புன்மக்கள் வாயிற் புலையர் மலமிறைக்க—நன்மக்கள் கண்டு நகும்." என்றும், "பன்றி தான்மல முண்டா லென்பாந்துரு தடலமெங்கு—மென்றிருந் தனையோ பேதா யினைத்ததுபருக்குமாறே—னன்றியு மேயய ருணலை பத்திய மடையக் கண்டு—மூன்றனு ளுணராய் நாளு முண்டனை மலமீ

னுண்மை." என்றும், "அசுத்தமாமலத்தை யேதின் றவற்றி
லுடலந் தாங்கு—மசுத்தமாம் பன்றியாதி யருந்திமா நரகத்
தாழு—மசுத்தருஞ் சுத்தர்போல வருவருப் புடையராகி—யசுத்
தமா நிலத்திற் கிரையாதி தீதென்ப தென்றே." என்றும்,
"கூறுநாய் கழுதை பன்றி கோழியு மலத்தைத் தின்னும்—வீறு
டன் கழுதை நாயை விரும்பியே தின்று தென்கொ—றேறியே
தெளிந்து பார்க்கிற் றீதான மலமாமெல்லாம்—வேறுமோர் நர
கத் தெல்லை விதிக்கவு மிவர்க்கு வேண்டாம்." என்றும், "தம்
மினு முயர்ந்தோர் கீழோர் தமதிலத் தறலுண்டாரே—லம்மவங்
கவருங் கீழென் றவர்மனைப் புனலு முண்ணு—விம்மனி தர்க
டாஞ் சீச்சீயீனர்தம் மலத்தை யுண்டு—விம்முடற் பன்றியாதி
விரும்பியுண் டுவப்ப தென்றே." என்றும், வருவனவற்
றாற்காண்க.

பன்றியாதிகளை உண்டோரும் புலையர் என்பதற்குப் பிர
மாணம்: திருவள்ளுவர். "கொலைவினையராகிய மாக்கள் புலை
வினையர்—புன்மை தெரிவா ரகத்து." என்றும், சிவவாக்கியர்.
"புலையரைப் புலையரென்னும் புத்தியற்ற மாந்தரே—புலையனார்ம
லம்புசிக்க நாடுமீது புத்தியோ—புலையருக்கு ளொக்குமும்மை
யென்று ரைத்த புல்லரும்—புலைய ராகிநரகி னுட்புகுவ ரைய
ராணையே." என்றும், "ஈவானே தெய்வமிரப்பே யிழிவர
வென்—றுய்வானே நூலின் பயனறிவான் - பெய்வாழுங்—
காடே கரப்பவர்தம் மில்லங்க டும்புலையன்—வீடே விடக்குண்
பான் வீடு." என்றும், "பறையரைப் பறைய ரென்று பறைந்
திடு மனிதர்கேளீர்—பறையர்தம் மலத்தைத் தின்ற பன்றியைப்
புசிப்ப தென்றே—கறையதே யாகு மந்தக் கறிதனைக் கலத்தி
னிட்டு—மறையவே வைத்துத் தின்னு மனிதரே பறையர் கண்
டீர்." என்றும், "புலையென்னும் புலைதீரப் புனலென்னும் புன
ன்மூழ்கி—யலைகின்ற முழுமூட ரறிவென்ன வறிவென்ன—புலை
யன்றன் மலமுண்ணு மெமையுண்ணும் புலையர்க்குக்—குலமெ
ன்ன நலமென்ன கூகூவென் றனகோழி." என்றும், மற்றும்

வருவனவற்றுற்காண்க. பன்றி மிருகவர்க்கத்துள் தாழ்ந்த பருவத்தினையுடையது என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவிளையாடல். “அன்றியும் பெருமை மிக்க வலகில்யோ னிகளிற் றேயா—தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவரீ யிழிந்த பொல்லாப்—பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக்கெல்லா—மொன்றிய கடைய தன்றே வுளத்திடை யோருங் காலே.” என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இ-து. சராசரபேதம் உணர்த்துவான் பருவத்தாற் பசு உயர்ந்ததென்றும், பன்றி தாழ்ந்ததென்றும், கூறியது. (எ)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமி கூறுகின்றான்.

பசுவும் பன்றியும் மிருகசாதியபேதமாயிருக்கப் பருவபேதம் வருவானேனென்றவளவில் அவனை நோக்கி மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

முறைமைதெரி யந்தணரும் புலையருமா
  னுடரெனலின் மொழிந்த வானுஞ்
செறிமலப்பன் றியுமிருக மெனப்படுமாங்
  கவர்கொலையிற் றிகழா நிற்கு
நிறைவினொடு குறைவெனவான் பன்றியிவற்
  றருங்கொலைக்க ணிகழும் பாவ
மறிஞரிவை யெனக்கொலைமை யசரமதிற்
  குறைதருமென் றறைவ ரன்றே.

முறைமைதெரி அந்தணரும் புலையரும் மானுடர் எனலின் மொழிந்த ஆனும் செறிமலப்பன்றியும் மிருகம் எனப்படும். எ-து. வேதாகமவிதிகளை அறிந்த பிராமணரும் அவைகளை அறியாத புலையரும் மனுஷசாதியென்று சொல்லப்படுதல்போலமுற்கூறிய நிருமலதேகியாகிய பசுவும் சமலதேகியாகிய பன்றியும்

மிருகசாதியென்று சொல்லப்படும்.—பாவம் ஆங்கு அவர் கொலையில் திகழா நிற்கும் நிறைவினொடு குறைவு என ஆன் பன்றி இவற்று அருங்கொலைக்கண் நிகழும். எ-து. இங்ஙனம் பாவமானது மனுஷக்கொலைகளுள் பிரமக்கொலையிலே ஏறியும் நீசக்கொலையிலே குறைந்தும் இருத்தல் போல, மிருகங்களுள் பசுக்கொலையிலேறியும் பன்றிக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமெனக்கொள்க. இவையென அசரமதில் கொலைமை குறைதரும் என்று அறிஞர் அறைவர். எ-து. இத்தன்மைபோலச் சரக்கொலையிலே பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிலே குறைந்தும் இருக்குமென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

பிராமணரும் பசுவும் உயர்ந்த பருவத்தினையுடைய என்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அரனுதி யொருமூவரமரேசர் மருமானு—மொருவாம லுறைவார்களுனையாதி மடவாரு—மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ—மொருவாது வழிபாடு புரிவார்களுயர்வாரே." என்றும், காசிகண்டம். "உறுபுல னடக்கி வேத நெறிவழி யொழுகின்ற—வறுதொழிலோரு மானுங் குலமொன்று மவருளாய்ந்து—மறுவறு மறையோர் தம்பான் மந்திர மனைத்தும் வைத்தேன்—றெறுவிடையவிக ளியாவுந் தோமறத் தொகுத்து வைத்தேன்." என்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இ-து. பிரமகத்தி கோகத்தியிற் பாவம் ஏறியும் நீசக்கொலையிற் பன்றிக்கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருத்தல் போலப், பருவபேதத்தாற் சரக்கொலையிற் பாவம் ஏறியும் அசரக்கொலையிற் பாவங்குறைந்தும் இருக்குமென்று சாதித்தது. (அ)

பின்னும் வாமியைநோக்கி அசரக்கொலையிற் பாவங் குறையுமென்பதற்கு மேலும் ஒருத்தரம் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

அன்றியுந்தா வரவுருவஞ் சரமதுபோற்
குறைப்பினுயி ரகலா பாவங்

குன்றியுற லுண்மையவை குருவாதிக்
களித்துணவக் கொலைமை தன்னோ
டொன்றியுழ வாதியிற்சார் பாவமுந்தேய்ந்
தழியுமன் னோர்க்கூட் டொழுதா
னன்றறிகண் ணப்பரினம் பனைச்செருப்பா
லுதைப்படதெவ னலமயில் லோயே.

அன்றியும் தாவர உருவம் சரமதுபோல் குறைப்பின் உயிர் அகலா பாவம் குன்றி உறல் உண்மை. எ-து. தாழ்ந்த பருவத்தினாலே அசரக்கொலையிற் பாவங்குறைந்திருக்கு மென்ப தன்றியும், பின்னும் ஒருவிதத்தானும் அக்கொலையிற் பாவங்குறையு மென்று கூறப்படும். அது எதினாலென்னில், அசரவடிவங்களானவை சரவடிவங்களைப் போலக் குறைக்கருவிகொண்டு குறைக்குமிடத்து நாசத்தையடையாது பின்னுங் கிளைத்தெழுதலானும், தறித்தகோட்டினை மற்றோரிடத்தில் வைக்க அதுவுந் தளிர்த்தலானும், அக்கொலையால் வரும் பாவஞ்சரக்கொலையிற்போலாது குறையுமென்பதே சத்தியம்.

இதற்குப்பிரமாணம்: புலான்மறுத்தல். "மரக்கோட்டைக் காதிவந்து வைத்தான் மரமு—மரக்கோடுந் தானிரண்டாய் வாழுஞ் - சரிக்கின்ற—வோருயிரின் கால்வாங்கி யோரிடத்தே வைத்தான் மற்—றீருயிர்தா னுமோ வியம்பு." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினா. அப்படி அசரக்கொலையாற் பாவம் அற்பமாய் வரினும் நாடோறும் வந்து கூடுதலாற் சரீராந்தத்தில் அநேகமாகச் சுமக்கும். அஃதன்றியும், அசரமுயற்சியா லுண்டாகுஞ் சரக்கொலைகளும் அனந்தமாதலின், அவற்றினது பலத்தினை நீர் அனுபவியாது நீங்குமாறெங்ஙனம்?

மேல்விடை. அவை குருவாதிக்கு அளித்து உண அக்கொலைமை தன்னோடு ஒன்றி உழவு ஆதியில் சார் பாவமும் தேய்ந்து

அழியும். எ-து. ஒரு விவேகியானவன் அசரபாதார்த்தங் களை வேதாகமங்களில் இல்லறத்திற் கோதிய தருமம் வழுவாமல் தேவர் அதிதி அனல் தேசிகர் என்னும் நால்வகையோர்க்கும் முன்னூட்டிப் பின்னுண்பானாகில், அன்னங் காய் தழை முதலிய அசரக்கொலையால் வருந்தோஷமுமன்றி, உழுதல் கூலிவேலைசெய்தல் வாணிகஞ் செய்தல் சினமிகுத்தல் அசத்தியங் கூறல் வீடுதூர்த்தல் மெழுகுதல் நெருப்புமூட்டல் தண்ணீர் கவர்தல் நெற்குத்துதல் என்பன கூடப் பத்துவிதத்தான் வரும் பாவமும் அவ்வக்காலத்தில் நட்டமாதலின், அவனுக்குச் சரீராந் தத்திற் சுமக்கும் பாவமேயில்லை.

இதற்குப் பிரமாணம்: சைவசமயநெறி. "தேவரதிதியன றேசிகர்க்கென் றட்டவனந்—தேவருல கத்திலமிர்தென்." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "தலத்துழல் கூலிவேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை—குலைத்தசொற் கூட்டுங் கோப மசத்தியங் கூறலுள்ளு—மலக்கிடன் மெழுகலங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே—யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்." அன்றியும், "தேசுறு சிவாதிபூசைக் கெனவிவை தம்மைச் செய்யி—னூசமாம் பாவபேதந் தம்மையே நாடிச்செய்யிற்—பாசமா நரகபேதப் படுகுழிப் படுத்தி யென்று—மூசல்போலுழல்வித்தாக்குந் துயரினுக் களவுமுண்டோ." அன்றியும், "அட்டவை தம்மைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா—லிட்டுமிக் கதனை யுண்கை யமுதமீயாதே யுண்கை—கட்டமுங் கடுவுமாவி கழிந்தவுன் காயந்தானு—மொட்டியே யுடலிற்றோன்றும் புழுவுமென்றெழிக வோர்ந்தே." அன்றியும், "இறவா திருக்கச் செய்யு மருந்தியாதே யெனினு மில்லகத்துத்—துறவா திருந்தார் மூவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குற்றுப்—பிறர்சொல் பழியும் பேணாதே பெரியோர் தமக்கு நாணாதே—சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே." என்றும், காசிகண்டம். "தேவர்தென் புலத்தோர் துறந்தவர்க் களித்த சேடநல் லமிர்

தினு மினிதா—மியாவரே யெனினு மதிதிய ரிறந்தோ ரிமையவ ரிங்கிவர்க் கின்றிக்—கூவல்போ லாழ்ந்த பாழ்வயி றதனிற் கொட்டுதற் கமைத்த வெண்சோறு—நாவுறை புழுவா மென மறை யனைத்து நவின்றிடு மென்பர்நன் குணர்ந்தோர்." அன்றியும், "உம்பர்வேதியர் விருந்தினரை யூட்டி நுகரார்—தம்பசிக் கன றணிப்ப நனிதுய்த்த விவரை—வெம்பு கண்டக ருளத்தின் மிக வெம்மை புரியுங்—கும்பிபாகநர கத்திடை குளிப்ப வெறிவாய்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினு. இம்முறைமை மாமிசத்தை நிவேதித்தால், குருவாதிக்கு அர்ப்பிதமாகாதோ?

மேல்விடை. அன்னோர்க்கு ஊன் ஊட்டொணுது. எ-து. குருவாதிநால்வர்க்கும் மாமிசத்தை நிவேதிக்க வொண்ணுமையின், அதுசெய்தலிற் சரக்கொலைமை நீங்குதல் கூடாது. அதெங்போலவெனில், ஒருவன் ஒருகுற்றஞ் செய்து அக்குற்றத்தை நீக்கும் பொருட்டு இராசாவைப் பிரார்த்திக்கச் செல்லுமளவில் அந்த அரசனுக்குப்பிரீதி யில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு போனேனயாகில்; முன்பு அவன் செய்த குற்றமும் தீராது பின்புந் தண்டிக்கப்படுவான். அதுபோலப் பிரீதியில்லாத மாமிசத்தை ஈசுராதி தேவதைகளுக்கு நிவேதித்தால், சரக்கொலைமையுந் தீராமல் அநார்ப்பிதமாதலின் அதிபாதகமும் வரும்.

மேல்வினு. மாமிசம் ஈசுரப்பிரீதியன்றென்பது கூடாது. முன்பு கண்ணப்பர் நிவேதித்திருத்தலின்.

மேல்விடை. நன்று அறி கண்ணப்பரின் நம்பனைச் செருப்பால் உதைப்பது எவன் நலம் இல்லோயே. எ-து. கண்ணப்பர் மாமிசமிட்டு முத்திபெற்றுரென்பது சத்தியம். அதுபோலப் பிறரும் மாமிசத்தை நிவேதித்தல் கூடாது. அதேனெனில், கண்ணப்பர் பூர்வசன்மத்திற் செய்த தபோபலத்தினுலே ஒருகாலத்திற் காளத்தீசுரரைக் கண்டமாத்திரத்திலே பேயின்

ட் பிடியுண்டாரொருவனுக்கு அவனது சரித்திரம் பேயின் சரித்திரமாகி நின்றதுபோலக் கண்ணப்பருடைய சரித்திரமெல்லாங் காளத்தியீசுரருடைய சரித்திரமாக நிற்றலால்; அவர்க்கு மோக்ஷங் கைகூடிற்று. அவர் உன்னைப்போல ஒரு ஆசாரியனை அடைந்து இது பாவம் இது புண்ணியம் இது செய்யலாம் இது செய்யலாகாது என்று ஒருகாலுங் கேட்டறிந்தவரு மல்லர். அவர் முன்பு பழகியிருந்த பழக்கத்தைப் பின்னும் பத்திமிகுதியிற் செய்தனர். அவர்போல ஒருவன் ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதிப்பானாகில், வாய்நீரால் அபிஷேகம்பண்ணிச் செருப்புக் காலால் உதைப்பதுஞ் செய்யவேண்டும். அப்படியுஞ் செய்யலாமென்று ஒருவன் நினைத்தானாகில், அவன்போய் விழும் நரகத்திலே பின் வீழ்வார் ஒருவருமில்லை. ஆதலின் கண்ணப்பருடைய பத்தியை நீ விதியென்று பிரமாணித்தல் கூடாது. மிகுதியும் நல்லறிவுடையாத தீயோனே. எ - று.

இ-து. எவ்விதத்தானும் அசரக்கொலையிற் பாவங்குறையுமென்றும், அக்கொலையும் ஈசுராதிபூசையாலே கெடுமென்றும், மாமிசம் நிவேதித்தல் அவர்களுக்கு ஆகாதென்றும், கண்ணப்பர்செயல் பத்தியென்றும், கூறியது. (௧)

பின்னும் வாமியைநோக்கிப் பத்திமார்க்கத்தை விதிபோலப் பிரமாணித்தல் கூடாதென்று மேலும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

நலந்தருதா தையைவதைத்து முத்திபெற்றோ
  ருளரெனிலிஞ் ஞாலத் தூடே
கலந்துமுத்தி யடையுநர்க்கெல் லாமதுவோ
  கதியுலகங் கடந்த பத்தி
வலந்தனைநீ விதியெனக்கூ றுதல் பழுதான்
  றனையிமய வரைமா தக்கிந்
நிலந்தனிற்பத் திரைமுதலாஞ் சத்திகட்கும்
  வரைவெனினீ நிகழ்த்த நீதே.

நலந்தரு தாதையை வதைத்து முத்திபெற்ருேர் உளரெனில் இஞ்ஞாலத்தூடே கலந்துமுத்தி அடையுநர்க்கு எல்லாம் அதுவோ கதி உலகங்கடந்த பத்திவலந்தனை நீ விதி எனக்கூறுதல் பழுது. எ-து. உலகத்தின்கண் ஒரொருவர் பத்திமிகுதியாற் செய்த சரித்திரங்களை நீ விதியென்று ஒருகாலும் பிரமாணித்தல் கூடாது. அதேனென்னில், சண்டேசுரநாயனர் பிதாவைக்கொன்று முத்தியடைந்தாரென்றும், சிறுத்தொண்டநாயனர் பிள்ளையை அறுத்து முத்தியடைந்தாரென்றும், அதுவே வழியாகப் பிறரும் பிதாவைக்கொன்றும் பிள்ளையைக்கொன்றும் முத்தியடைவாரில்லை. அப்படிப்போல இப்பொழுதும் ஒருவனுக்கு மிகுந்த பத்திவந்ததாயினும், விசேடித்து ஒருகருமத்தைச் செய்வதொழிந்து முன் ஒருவர் பத்திமையாற் செய்தபடி தானுஞ் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. பின்ஞெருவன் முன்னேர் சரித்திரத்தைப் பிரமாணித்தல் கூடாது. மேலும், விதிமார்க்கத்தையொழிந்து பத்திமார்க்கத்தை ஒருகாலும் பிரமாணிக்கவொண்ணுது. அதெப்படியென்னில், ஓரேரியின்கண்ணே மிகுந்த வெள்ளமானது ஒருகாலையில் நடுவே முறித்துக் கொண்டு சென்றதாயின்; அதுவே ஏரிக்குக் கலிங்கென்று விடுவாரில்லை. ஏரியின் கடையிற் கலிங்கு விடுவதே உண்மை. அதுபோலக் கண்ணப்பநாயனர் முதலாயினேர்செய்த உலகாதிதமாய சிவானுக்கிரக வலியினையுடைய மிகுந்த பத்தியை நாஞும் விதியென்று கொண்டு ஈசுரனுக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிப்பலென்பது மிகுந்த குற்றமென்று அறிவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம்: "வெள்ளமிகுத் தேரிநடு வுடைத்தோடி னதுகலிங்காய் விடுகி லாரப்—பள்ளமடைத் திருபுறத்துங் கடைவிடுவ ருலகோரப் பரிசு போல—வுள்ளமிகுத் தறிவெழலாற் பத்திமிகுத் தமையாளுென் ருெருவர் செய்திற்—றெள்ளுணர்வோ ரதனைவிதி யென்றுபின்னும் புரிகுவரோ தெளிவி லோயே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

மேல்வினு. ஈசுரனுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தற்கு விதியில்லை யென்பது கூடாது. ஈசுரனின்னமாகிய உமாபரமேசுவரிக்குப் பிரியாகையால்.

மேல்விடை. இந்நிலந்தனில் பத்திரைமுதலாம் சத்திகட்கும் வரைவெனின் இமயவரைமாதுக்கு நீ ஊன்றனை நிகழ்த்தல் நீதே. எ-து. தம்பனம் மோகனம் உச்சாடனம் வசியம் ஆகருஷணம் வித்துவேஷணம் பாதனம் மாரணம் என்று சொல்லப்பட்ட அட்ட கன்மங்களையும் குறித்து இந்நிலத்தின்கண் பத்திரையாதிய அனந்தசத்திகளில் ஒவ்வொருசத்திகளை அர்ச்சிப்போரும் அச்சத்திகட்கு மாமிசம் நிவேதித்தல் அயோக்கியமாதலின் அவர்கட்குச் செயயும் முறைமையே சுத்தோபசாரஞ்செயது அச்சத்திகளது பரிசாரகபேதமாகிய பைசாசங்கட்கு மதுமாமிசத்தை நிவேதிப்பார்களாதலின், எல்லாச் சத்திகட்குங் காரணமாய உலகத்தின்கண் உயிர்களையெல்லாம் வளர்ப்பனவாகிய முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்க்கும் பேரருளினையுடைய உமாபரமேசுவரிக்கு நீ மாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்று சொன்னவார்த்தையே அதிபாதகம். எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம்: "மண்டலத்துங் காளிமுதற் சத்திகடேவர்களெவர்க்கும் வழங்குறுரு—ணண்டியிருந் துள பூதபிசாசங்கட் களித்திடுவ ரதனைநீயுங்—கண்டிருந்து முமைக்குரைத்தா யதிபாவ மெண்கருமங் கருதினோருன்—கொண்டவண்கூழ் பூதாதிக் கிடுவரன்றிச் சத்திகள்பாற் குறுகாரன்றே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இ-து. பத்திமார்க்கத்தை விதிமார்க்கம்போல நெறியாகக் சொள்ளொணுதென்றும், சத்திபூசைக்கு மாமிச நிவேதனம் அயோக்கியமென்றும், கூறியது. (௯௦)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னும் வாமி கூறுகின்றான்.

மாமிச நிவேதனம் சத்திகட்கு அர்ப்பிதமாகாவிடினும்; அச்சத்திகளது பரிசாரகபைசாசங்கட்கு இடுதலினாலும், சுரக் கொலைமை நீங்கும். எந்தக்குயவன் சுடினும் பானைவேதல் பிரமாணம்போலு மென்றுடாகில்; அது கூடாதென்று மேலுத் தரங் கூறுகின்றார்.

தீதிலசத் திகட்சூழ்ந்தோ ரிடுமூனுண்
  டமரரன்றிச் செறிபூ தாதிக்
காதலின்மற் றவையுணலா னகலினுமக்
  கொலைமைமுழு தகன்றி டாவாள்
மீதலத்து மசுரரிராக் கதருமுண்ப
  ருனதனை விரும்பா ரென்றுஞ்
சோதிமணி முடியமுதா சனர்சுரத்தன்
  மையினாற்பூ சுரரைப் போலும்.

தீதிலசத்திகட் சூழ்ந்தோர் இடும் ஊன் ஆண்டு அமரரன் றிச் செறிபூதாதிக்கு ஆதலின் மற்றவை உணலான் அகலினும் அக்கொலைமைமுழுது அகன்றிடாவால். எ-று. குறமற்றபத் திரையாதி சத்திகளிடத்து அட்டகன்மங்களைப் பெறுவோர் கள் அவரது சமூகத்துள்ள தேவகணங்கட்கன்றிப் பூதபைசா சங்கட்கு மாமிசம் நிவேதிப்ப துண்டாயிருத்தலினன்றோ, அவற்றினால் பாவம் நீங்குமென்பது கூறினை. அது கூடாது. அவ்விடத்துண்டாகிய பூதாதிகளுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தலால் அக்கொலைமை நீங்கினுஞ் சிறிதல்லது முழுதும் நீங்காது. அதெப்படி யென்னில், ஒருவன் தான்செய்த குற்றம் அற்பமாயிருக் கவும் அக்குற்றத்தை இராசாவைவழிபட்டு அவனது கருணை யாற் றீர்த்துக்கொண்டானாகில்; இராசாவுக்கு மிகவுந் துவே ஷம் வருவதாகிய மிகுந்த குற்றத்தைச் செயதவன் இராசா வின் வாயில்காப்போன் அனுசரணையாற் றீர்த்துக்கொள்ளுதல் கூடாது. அவர்களாற் றீருமிடத்தும், கிஞ்சித் மிதஞ் செய்வ தொழிந்து குற்றமுழுதும் பரிகரித்தல் கூடாது. குற்றமுழுதும்

இ-து. சத்திகள் பரிசனபைசாசங்கட்கு மாமிசநி[illegible]த்தலாற் சரக்கொலைமை முழுதும் நீங்காதென்றும், எவ்வ[illegible] அசுராதிகளுக்கே மாமிசம் அர்ப்பிதமென்றும், தேவ[illegible]ருக்கு மாமிசம் அநர்ப்பிதமென்றும், கூறியது. (கக)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை [illegible] பின்னும் வாமி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனங்கூறிய அனுமா[illegible]முண்டு வியாத்தியின்மையின். அஃதெ[illegible] சபக்கமாகிய பிராமணரிடத்துத் தேவத்த[illegible]ம் யுண்டாயி[illegible]ம் புலாலுண்ணுமை நியமமில்லை யாகத்தின்கட் புசித்தல் காணப்படுதலின். என்றவளவில் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

பூசுரருக் கிழிவிலையா கத்துயிர்கொன்
  றருந்தலின்விண் புகுதா நிற்பர்
கோசமெடுத் துரைநவிற்று சிரியர்சிறார்க்
  கிதமதுபின் கொடுப்பான் முன்னே
ராசமிகு துயர்விளைத்து மிதமதுவாய்ப்
  பொருள்பெறலி னரிய வேத
வோசைமிகு மமருலகை யவர்வதைத்த
  சீவனும்பெற் றுய்த லாலே.

யாகத்து உயிர் கொன்று அருந்தலின் பூசுரருக்கு [illegible] இலை விண்புகுதாநிற்பர். எ-து. பூசுரர் யாகத்தின்கண் [illegible]லைபண்ணிப் புலாலுண்டார்களாயினும், புலாலுண்டோ[illegible] அடையும் பாவத்தினையடையாமல் அதனால் மிகுந்த புண்[illegible]ராகித் துறக்கலோகமடையா நிற்பர்கள். ஆதலின், அ[illegible] ஒருகாலும் புலாலுண்டதேயில்லை.

மேல்வினா. பூசுரர்யாகத்தின்கட் சீவகொலை செய்து[illegible] லுண்டும் தாழ்வடையாது சொர்க்கமடைய வேண்டிய[illegible]

மேல்விடை. கோசம் எடுத்து உரை நவிற்று ஆசிரியர் சிறுர்க்கு இதமதுபின் கொடுப்பான் முன்னர் ஆசு மிகு துயர் விளைத்தும் அது இதமா பொருள்பெறலின் அவர் வதைத்த சீவனும் அரிய வேத ஓசை மிகும் அமருலகைப் பெற்று உய்த லாலே. எ-து. புத்தகத்தின்கணுண்டாகிய சத்தங்களைப் பள்ளி யின்கட் சிறுவர்கட்கு ஓதுவிக்கும் உபாத்தியாயரானவர் அன் னோர்க்குப் பின்பு சுகத்தை விளைக்கும் பொருட்டு முன்னர் அநேகங் குற்றமாகத் தோன்றும் துக்கங்களை விளைவித்தும் அவரது மாதாபிதாக்கள் அவற்றினை மிகவும் இதமாகக்கொள் ளுதலின் உபாத்தியாயரும் பொருள் பெற்றுச் சுகமடைதல் போலப் பூசுரர் யாகத்தின்கட் கொன்றசீவன் அப்பொழுது துக்கத்தை யடைந்ததாயினும் பின்பு மிகவும் வேதவோசை முழ ங்குதலையுடைய தெய்வ லோகத்தை யெய்திச் சுகமடைதலால் யாகம்புரிந்த பூசுரரும் பரமேசுரனது அருளினாலே வானுலகம் புகுந்து உய்யா நிற்பர்கள். எ - று.

இ-து. யாகத்தின்கட் பூசுரர்விதி புரிதலாற் பாவமில்லை யென்று கூறியது. (௧௨)

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியைப் பின்னும் வாமி நோக்கி யாக நிமித்தம் இறந்த சீவன் சொர்க்கமடைவது எவ்வி தத்தாலென்று வினவ, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

உய்ந்திடுமம் மகத்தவிமுன் பரன்கொளலா
 னவ்வூன்றாய் துறலாற் சுத்தி
தந்தமறை மந்திரராற் றழல்விடங்கெட்
 டுருவிருக்குந் தன்மைத் தவ்வூ
னிந்தடைவு புரியவுனக் கிருமறைகூ
 றுதியற்றற் கியம்பா நிற்கு
மந்தவுரை யிறைமொழியன் றுரணத்துக்
 கதுவிருத்த மாகை யாலே.

உய்ந்திடும் அம்மகத்து அவிமுன் பரன்கொளலான். எ-து. யாகத்தின்க ணிறந்துள சீவன் சொர்க்கமடையும் அவ்விடத்து ருத்திராவிப்பாகம் முதற்கொடுத்து மற்றுள்ள தேவர்கட்கு முறை தவிராது பின்பு அவிப்பாகங் கொடுத்தலின்.

உருத்திராவிப்பாக முதலென்பதற்குப் பிரமாணம்: சுந்தர மூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "கட்டக் காட்டினடமாடுவ ரியாவர்க்குங் காட்சியொண்ணார்—சுட்டவெண்ணீறணிந் தாடுவர்பாடுவர் தூயநெய்யால்—வட்டக்குண் டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வா—ரட்டக்கொண் டுண்பதறிந்தோ மேனுமிவர்க் காட்படோமே." என்றும், பெரியபுராணம். "வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா—னையுமனத் தினிமை ?னி னையமிக மென்றிடலாற்—செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்பு தருந்திருந் தவியி—னெய்யும்வரி சிலையவன்று ணிட்டனூ னெனக்கினிய." என்றும், வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. நன்றாயிற்று. முன்னந்தேவார்ப்பிதமல்ல புலாலுணவென்று சாதித்தல்வேண்டிப் பிராமணரைத் திட்டாந்தங் கூறினீர். அவர்கள் யாகத்தின்கட் புசிக்கின்றாரென்பதுகொண்டு இங்ஙனந் தேவர்களுக்குந் தேவாதிபராகிய உருத்திரற்குமாகுமென்றீர். முதல் ஆகாதென்றதெதுது? இவ்விடத்து ஆகுமென்ற விசேடம் யாது?

மேல்விடை. அவ்வூன் தூய்து உறலால். எ-து. யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசமும் யாகமல்லாதவிடத்திருந்த மாமிசம் போல அசுத்தமாகாமல் சுத்தியடைதலால்.

மேல்வினா. யாகத்தின்கணிருந்த மாமிசம் யாதினாற் சுத்தியடைந்தது?

மேல்விடை. சுத்தி தந்தமறை. எ-து. அது வேதமந்திரத்தாற் சுத்தியடையும்.

மேல்வினா. அப்படி மந்திரத்தாற் சுத்தியடையிற் புலாலுரு மாறி மரக்கறி ரூபமடையவேண்டும். அஃதின்மையாற் சுத்திய டைந்ததற்கு அடையாளம் யாது?

மேல்விடை. மந்திரரால் தழல்விடங்கெட்டு உரு இருக்கும் தன்மைத்து அவ்வூன். எ-து. மந்திரவாதிகளினாலே அக்கினி உருவமிருக்கத் தக்கதாகச் சத்திதம்பனை யடைந்ததுபோலவும் மந்திரந்தாற் றடைபட்ட எட்டி அலரி முதலிய விடங்களெல்லாம் ஒருவரை மிகக் கொல்லும் தன்மை கெட்டதுபோலவும் வேள்விக்கணிருந்த புலாலும் மாமிசத்தன்மை கெட்டு நிருமலத்தன்மையடையும். அப்படியாதலின், அது உருத்திராதி தேவார்ப்பிதமாம். அதனாலே அந்தவுடலத்தின்கணிருந்த சீவனுந் திவ்வியபோகத்தை அடையும். அப்படிப் பரசிவகிதஞ் சாதித்தலின், வேள்விமுடித்த பூசுரருந் திவ்வியபதவிக்கனுகூலமாகிய சிறப்பினை அடையாநிற்பர்கள்.

ஆகம விதியென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட்டெரி யோம்புஞ்—சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய—பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை—மறப்பி லார்கண்டீர் மையறீர்வாரே." என்றும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். "சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவுடை யடிமை செய்ய--வெந்தைநீ யருளிச்செய்யா யாதுநான் செய்வ தென்னே—செந்தியார் வேள்வியோவாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே--யந்தியும் பகலுமாட வடியிணை யலசுங் கொல்லோ." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "ஒருமேகமுகிலாகி யொத்துலகந் தானாயூர்வனவு நிற்பனவு மூழிகளுந் தானாய்ப்—பொருமேவு கடலாகிப் பூதங்களைந்தாய்ப் புனைந்தவனைப் புண்ணியனைப் புரிசடையினானைத்—திருமேவு செல்வத்தார் தீமூன்றும் வளர்த்த திருத்தக்க வந்தணர்க ளோதாநாக ரெங்கும்—கருமேதி செந்தா மரை

மேயுங் கழனிக் காணாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே.”
என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். இப்படி நீர்சொன்னது சத்தியம். யாவனொருவனாகினுஞ் சரக்கொலைபண்ணும்பொழுது அவற்றினை மந்திரோபதேசத்தினாலே சுத்திபண்ணி அவற்றினானைத் தேவார்ப்பிதம் பண்ணாமற் றன்னைக் குறித்துக்கொன்று தின்றானாயின் அவன் நரகத்தழுந்துவனென்பது உபயமதசித்தமே. ஆதலால், நாமும் மந்திரோபதேசத்தினாற் பசுவைச் சுத்திபண்ணி அதனான்புனிதமாதலின் மாதாவுக்கும் அவளது சமுகத்துள்ள ஈசுராதி தேவதைகளுக்கும் நிவேதனம்பண்ணி அவ்விடத்து இறந்த பசுவை முத்தியடைவித்து நாமுந் தேவியுடைய பிரசாதங்கொள்ளுதலால் அவளுடைய பாதத்தை அடைதலுண்மையாதலின், உம்முடைய வேள்விபோலும் நம்முடைய வாமபூசா சரித்திரம்.

மேல்விடை. இந்த அடைவுபுரிய உனக்கு இருமறை கூறாது. எ-து. நம்முடைய வேள்விபோலப் பசுப்படுத்து வாமபூசை பண்ணலாமென்று உனக்கு வேதவிதியின்மையின், அப்படிச் செய்தல் கூடாது.

மேல்வாதியுத்தரம். வேதவிதியில்லாததுகொண்டு நமக்கு ஒரு குறையில்லை. பசுப்படுத்து மாதாவுக்கு அர்ப்பிதம் பண்ணலாமென்று வாமதந்திரவிதிதமுண்டு.

மேல்விடை. இயற்றற்கு இயம்பாநிற்கும் அந்த உரை இறைமொழி அன்று. எ-து. அப்படி உனக்குச் சத்திபூசை பண்ணலாமென்று கூறிய வாமதந்திரம் ஈசுரவாக்கியமன்று.

மேல்வினா. வாமதந்திரம் அநீசுரவாக்கிய மென்பது எதினால்?

மேல்விடை. ஆரணத்துக்கு அதுவிருத்தம் ஆகையாலே. எ-து. நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதங்களுக்கு உன்னுடைய வாமதந்திரம் விரோதமாயிருத்தலினெனக்கொள்க. எ-று.

இ-து. வேள்விக்கணிறந்த சீவன் சொர்க்கமடையுமென்றும், அங்ஙனம் வாமதந்திரம் வேதவிதி அன்றென்றும், ஆதலின் அந்நூல் ஈசுவரவாக்கியமன்றென்றும் கூறியது. (கரு)

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேல்வாயி கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதத்துக்கு நம்முடைய வாமதந்திரம் விரோதமாதலின் வாமதந்திரம் அநீசுவர வாக்கியமாவதில்லை. வாமதந்திரத்துக்கு வேதம் விரோதமாதலின் வேதம் அநீசுவர வாக்கியமென்று கூறுதலும்; அவனைநோக்கி உத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஆகியவெக் கலைத்துணிவு மவற்றுளவற்
றுளதெவற்று மடங்கா தாத
லேகனுரை மறையாதி யியம்புமவற்
றுளதிழுக்கென் றெவர்க்குஞ் சித்தி
வாகுறவுண் டதைமதியே லருளாணு
கமவேத வழிவந் தோர்க்குண்
டோகைதரும் பிரமசித்தி யொழிந்தவையு
மவர்க்கெளிதென் றுளத்துட் டேரே.

ஆகிய எககலைத் துணிவும அவறறுள அவறறுளது எவறறும் அடங்காது ஆதல் மறையாதி ஏகனுரை. எ-து. உலகின்கணுள்ள பலசமய நூல்களும் மிருதி புராண கலைஞானதிகளும் வேதாகமத்தின் வழிநூல் சார்புநூல்களாதலானும் அவைகளில் முடிந்தபொருள்களை வேதாகமங்கள் ஒரோவிடத்து எடுத்துக் காட்டுதலானும், வேதாகமத்துட் டுணிபொருள்கள் அவைகளின் அளப்பரிதாய அத்தமாகையினானும், வேதாகமங்களிரண்டுமே

ஈசுவரவாக்கியம். அதெப்படியென்னில் இராசாவின் வாயிற் கணக்கிற் கிராமவழிக்கணக்குக்கள் அளவிடப்பட்டு அக்கிராம வழிக் கணக்குக்களின் இராஜாவின் வாயிற்கணக்குக்கள் அள விடப்படாமை போலுமெனக்கொள்க.

இதற்குப்பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "அருமறையாகம முதனூ லனைத்து முரைக்கையினு னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க—டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ் சாதித்து—மிருதி புரா ணங்கலைகண் மற்று மெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம் வேதாங்கஞ்—சுருதி சிவாகமமொழியச் சொல்லுவதொ ன்றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணுதே." என் றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வினு. எல்லாச்சமயங்களின் முடிபொருளும் வேதாக மத்தடங்குமாயின், எம்முடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகமங் கள் சொல்லாவென்றது எப்படி?

மேல்விடை. இயம்பும் அவற்றுளது இழுக்கென்று. எ-து. உன்னுடைய வாமதந்திரத்தை வேதாகமங்கள் சொல்லும். சொ ல்லுமிடத்துச் செந்நெறியென்று துதியாது கொடுநெறியென்று நிந்திக்கும். அஃதேனெனில், கொலைமைசூழ்தலின். இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்—கொல்லாமை சூழுநெறி." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

மேல்வாதியுத்தரம். அப்படி வாமதந்திரங் கொடுநெறியா கில், அந்நெறி நின்றோர்க்குத் தெய்வீகசித்திகள் உண்டாகாமற் போகவேண்டும். நாதாந்திகளாயினோர் சத்தியை அர்ச்சித்து அவளது கருணையால் அனந்த சித்திகளையடைந்து உலகின்க ண்மேவந்து விளையாடுதலின், வாமதந்திரம் செந்நெறியே.

மேல்விடை. எவர்க்கும் சித்திவாகு உற உண்டு அதை மதியேல். எ-து. உன்னிலு முயர்ந்தோராகி வேதஞ் சொன்ன தருமத்திலே நடக்கும் உட்சமயிகளுக்கும் உன்னோடு சமான பாஷாண்டராகிய வேதத்துக்கு அன்னியராகிய புறச்சமயிகளுக்கும் உன்னிலுந் தாழ்ந்தோராய் உலகத்தின் கண்ணே துர்த்தேவதை பூதபைசாசாதிகளை அனுசரிப்போர்க்கும் அவரவர் முற்செய்த கன்மபலத்தினாலே அத்தேவதையை உண்டென்று கருதி வைராக்கியங்களைச் செய்தலினால் அந்தத்தேவதைகள் தங்கள் தங்களுக்குண்டான சக்திக்கிசைய வொவ்வொரு சித்திகளைக் கொடுக்குமாதலின்; உன் சமயத்துக்கு மாத்திரமுண்டாய் மற்றோரிடத்தும் இல்லாவிடினன்றோ, சித்திபிரதானமாக நாட்டவேண்டும். சர்வரிடத்திலும் உண்டாயிருத்தலின், அவற்றினைக் காரணமாக மதித்து வாதித்தலை விடுவிடு.

மேல்வினா. சர்வரிடத்திலுஞ் சித்திகளுண்டாகில், எல்லாச் சமயங்களுக்குஞ் சமமேயென்னாது உம்முடைய வேதாகமஞ் சொன்ன தருமத்திலே நடப்பது அதிகமென்று சொல்லுவானேன்? மேல்விடை. அருளால் ஆகமவேதவழி வந்தோர்க்கு ஓகைதரும் பிரமசித்தி உண்டு. எ-து. திருவருள் துணையாக வேதாகமவழியை உள்ளபடி யறிந்து அடைந்தோர்க்கு யாவராலுங் கிட்டுதற்கரிதாய நித்தியானந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய பரமசிவசித்தி கிடைக்கும்.

இதற்குப்பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "அருளினா லாகமத்தே யறியலா மளவி னாலுந்—தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே—மருளெலா நீங்கக்கண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா—விருளெலா மிரிக்கலாகு மடியரோ டிருக்கலாமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

சுத்தமுத்தியடைந்தாலொழிந்து யாவனொருவன் அடையும் பதமுத்திகளுந் துன்பமே யல்லா தின்பமில்லை என்பனகுறித்து ஓகைதரும் பிரமசித்தியென்று கூறினாரெனக்கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "தனக்குவமையில்லாதான்றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்—மனக்கவலை மாற்ற லரிது." என்றும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "செல்வநெடுமாடஞ் சென்றுசேண் ளோங்கிச்—செல்வ மதிதோயச்செல்வ முயர்கின்ற—செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய—செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே." என்றும், திருமந்திரம். "ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்—கழிந்தேன் கடவுளு நானு மொன்றானே—னழிந்தாங் கினிவரு மாக்கமும் வேண்டேன்—செழுஞ்சால் புடைய சிவனைக் கண்டேனே." என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "விடையின்மேல் வருவானை வேதத்தின் பொருளானை—யடையிலன் புடையானை யாவர்க்கு மறியவொண்ணா—மடையில்வாளைகள்பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச்—சடையிற்கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே." என்றும், திருவாசகம். "நெறியல்லா நெறி தன்னை நெறியாக நினைவேனைச்—சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்—குறியொன்று மில்லாத கூத்தன் றன் கூத்தையெனக்—கறியும்வண்ண மருளியவா றார்பெறுவாரச்சோவே." என்றும், சிவதருமோத்தரம். "இம்முறையமரு மிடிக்கணெய்துவர்—தம்மினு முயர்ந்தவர்பதத்தைத் தாமுனி—யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே—செம்மைய செல்வமே சிவானு பூதியே." என்றும், தத்துவாமிர்தம். "மூவரேமுதன் மொழிந்திடு மிமையவர் பதமுஞ்—சாவதோடுறு சனனமென் சாகரத் தழுந்தி—மேவுபாதியிற் பட்டுநாண் மிகுதியுற் றழியுந்—தேவர் தம்பதந் தீதென மிகவெறுத்தனனால்." என்றும், சொரூபானந்தசித்தி. "ஆதலானறியுமறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற—பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான் பேறும்பே ரின்பமாய்ப் பிறத்தல்—சாதலற் றிருக்கு மகனையோர் வருத்தமின்றியே சாரலாயிருக்க—வாதரித்த தியா ரற்பமே விரும்பி யனந்தனுக் கத்திலே யமைவார்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. இத்தன்மையுடை

யன வேதாகம நெறிகளாதலின், அவைகளே அதிகமென்ற தெனக்கொள்க.

மேல்வினு. ஆனல் உமக்குப் பிரமஞ் சித்திக்குமாயின் அச்சித்தி அப்பிரத்தியக்ஷமே. எமக்கு உண்டாகிய பிரத்தியக்ஷ சித்திகள் உமக்குண்டாகா.

மேல்விடை. ஒழிந்தவையும் அவர்க்கு எளிதன்று உளத்துள் தேரே. எ-து. வேதஞ்சொன்ன தருமத்திலே நடந்து பூரணவஸ்து சித்தியடைந்தோர்க்குக் கைவசமாகாத சித்திகள் உலகத்தின் கண்ணே இல்லை. அஃதெங்ஙனமெனின், பூச்சக்கிரவர்த்தியாகிய ஒருவனுக்கு ஓர்கிராமமணியவிசாரணை இன்மையால், அந்தக்கிராமாதிகாரம் அவனுக்கு உண்டென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதுபோலுமெனக் கொள்க. எ - று.

இதற்குப் பிரமாணம்: திருவாசகம். "மண்ணினின் மாலையமதித்து வருத்த மயக்கறு மாகாதே—வானவ ரும்மறியா மலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே—கண்ணிலி கால மனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே—காதல்செ யும்மடி யார்மன மின்று களித்திடு மாகாதே—பெண்ணலி யாணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே—பேரறியாதவனேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே—யெண்ணிலியாகிய சித்திகள் வந்தெனை யெய்துவ தாகாதே—யென்னை யுடைப்பெரு மானரு ளீச னெழுந்தருளப்பெறிலே." என்றும், பட்டணத்துப் பிள்ளைபாடல். "பொருளுங் குலனும் புகழுந் திறனு—மருளு மறிவு மனைத்து-மொருவர்—கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை—மருதாவென் பார்க்கு வரும்." என்றும், அனுபவசாரம். "அறமுநல்கிடும் பொருளுடனின்பமு மருந்தவங் களுநல்குந்—துறவுங் கல்வியுந் துணிவொடு நிலைமையுந் தூய்மையு மிகநல்கு—நிறமு நீர்மையு நினைந்தவை முழுவது நிகரில்வீடது நல்கு—மறிவ

னன்கழ லொழியவங் கவைநினைத் தழிபவ ரறிவென்னே."
என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இ-து. வேதாகமம் ஈசுரவாக்கிய மென்றும், அவற்றின் வழி நடப்பதே செந்நெறியென்றும், பூரணவஸ்து சித்தியே சித்தியென்றும், கூறியது. (கச)

இப்படிச்சொன்ன சித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் வாமி கூறுகின்றான்.

உம்முடைய வேதாகமவழிப்படி நடந்துளோர்க்குப் பூரணவஸ்து சித்திக்குமென்று நீர்சொல்லுவதே யொழிந்து நம்முடைய வாமதந்திரானுசாரனைபோல உமக்கு அந்தவஸ்து உடனே பிரசன்னமாவதில்லை. ஒருவன் கூழேனுங் காடியேனும் பசிக்கு உதவினதே தேவாமுதமென்பது போல உம்முடைய வேதாகமவழி நின்று வஸ்து சித்திக்குமோ சித்தியாதோவென்று பிரயாசப்படுவதிலும் வாமதந்திரத்திற் சொன்னபடி நின்று சத்தியை ஆராதித்து எளிதிற் சித்தியடைவதே விவேகமென்று கூறுதலும், அவனுக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிஞெடு சேர்வதெளி
 தயர்மனையுஞ் சேரக் கிட்டா
சார்ந்திடின் வேண்டியதருமாற்றனைத் தருமெம்
 மிறையுமிவண் டனிற்சார் வாய்ப்பின்
பேர்ந்திடுமெண் கருமிகள்சார் வுன்னதுலோ
 கிதன்மகிழும் பெரியோய் ஞானங்
கூர்ந்தவர்வான் சிறப்பெனினுங் கொலையின்வரு
 மெனிற்கடையாக் கொள்வ ரன்றே.

தேர்ந்திலைகொல் கிழிஞெடு சேர்வது எளிது உயர்மனையுஞ் சேரக்கிட்டா சார்ந்திடின் வேண்டிய தருமால் எம்மிறையும் தனைத்தரும் இவண்டனிற் சார்வாய்ப் பின் பேர்ந்திடும் எண்கருமிகள் சார்வு உன்னது. எ-து. இங்ஙனம் கூறியவற்

றுள்ளும் இதனை நீ மிகவும் விசாரியாது கூறினை. அஃதெங்ஙனமெனின் இப்பூமியின்கண் ஒரு புலையனைக்காண்டலும் அவனது நட்புக்கொள்ளுதலும் அரிதல்ல. எளிதினாகும். அவனாற் பெறும் பயனும் புல் விறகு முதலிய கருமமாம். தேசாதிபதியைச் சினேகித்தல் ஒருவர்க்கும் எளிதிற்கூடாது. அவனது வாயில் மந்திரியாதியோர்களை ஒருவன் அநுசரித்துச் செய்கிற உபசாரத்தளவில் ஏககாலத்தாயினும் அநேககாலத்தாயினும் இராசசமுகங் கிட்டுதல் செய்வன். அப்படி அந்த ராஜாவை அடைந்து அவனது சித்தம்வர நடந்தானாகில், அவனைத் தன்போலத் தேசாதிபதியாக்குவன். அப்படி எம்முடைய கர்த்தாவை யாவனொருவன் கருதிச் சுருதி குருசுவானுபவ சித்தமாக அடைந்தானாகில், அவனைத் தன்மயமாக்குவன். அதுவன்றி, இவ்வுலகின்கண் ஒரு மகத்துவம் போலக்காட்டி அவற்றினால் தமது சரீரத்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலையும் கீர்த்தியையும் பிறராலடைந்தும் அச்சரீராந்தத்து அழிவனவாகிய தம்பனாதி அட்டகன்மங்களை ஒரு பொருளாகக்குறித்த புல்லறிவாளர் அநுசரிக்கும் நெறிகாண் உன்னுடைய வாமதந்திராதி கொடுநெறிகள்.

இதற்குப்பிரமாணம்: "வலிதொருபுலையன்றன்மனைக் குயர்ந்தோர் வரினெதிர் தொழுதுபுன் கருமஞ்—சொலுமுன முடிப்பனமைச்சரா திகளாற் றுரைதனைப் பலபக லடைந்தோர்க்—கலகில்வாழ் வருள்வ னெனத்தமை நினைந்தோர்க் கருள்வர்புன் றேவரென்கருமங்—குலவு மீசனுந்தன் னடியராற் றனையே குறுகினர்க் கருளுவன் றனையே." என்றும், மற்றும் வருவன வற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. ஆனால் வாமதந்திரத்தை அட்டகன்மங்களை இச்சித்தோரன்றி மோக்ஷத்தை வேண்டிய ஞானிகள் அநுசரியார்களோ?

மேல்விடை. உலோகிதன் மகிழும் பெரியோய்! ஞானங் கூர்ந்தவர் வான் சிறப்பெனினும் கொலையின் வருமெனில் கடை-

யாக் கொள்வர் அன்றே. எ-று. கொலையாதிகட்கு அஞ்சாமை செய்தலினாலும், சத்திபூசையின்கண் அனேக ஸ்திரீ கணங்கள் சூழ நடுநாயகமாய்த் தோன்றிக் களித்து விளையாடுதலினாலும் உனக்கொருவர் நிகரில்லையென்றும் நீயே என்னுடைய பிராண சிநேகனென்றும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை வலக்கைதாவென்றும் உலகின்கண் மூடருளெல்லாம் முழுமூடனாகிய உலோகாயதனாலே மகிழப்பட்டுள்ள பெரியோனே! கூறுதும் கேட்பாயாக. ஆருடஞானத்தையுடைய நாதாக்கள் மோக்ஷமெளிதிற் கிடைப்பதாயினும் ஒருகொலை முன்னிலையாகக் கிடைக்குமாயின் அதனைக்கடையான மோக்ஷமாகக் கைவிடுவராதலின், இங்ஙனம் கொலை முன்னிலையாக மறுமைக்கண் நரகத்தை விளைக்கும் அட்டகன்மங்களைத் தருவதாகிய உன்னுடைய கொடுநெறியை ஒருகாலும் விரும்பார்கள். எ - று.

உலோகாயதன் மகிழும் பெரியோய் என்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவஞானசித்தி. "வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென்னு யிர்க்குத்—தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லை கண்டாய்—கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகளா வாதிகொண்டே—சூழும்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சடரெனத் தோன்றி னாயே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

கொலையான் வரும்பேற்றைக் கடையாகக் கொள்வரென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்—கொன்றாகு மாக்கங் கடை." அன்றியும், "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற—னுயிர் செகுத் துண்ணாமை நன்று." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானிகள் அட்டகன்மநெறியை வேண்டார்களென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருமந்திரம். "வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்—வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்ற

பேர்—வேண்டார்கள் கன்மமிகுசிவயோகிகள்—வேண்டார்கள் கன்மம் விழுமியோ ரார்க் தன்பே.'' என்றும், புலான்மறுத்தல். "இம்மைப் பயனு மிருநாலு கன்மங்க—டம்முட் குறித்தான் கொடுபூசித் - தம்மார்க்கஞ்—செய்வ தலது சிவஞான வாரிதி சேர்ந்—துய்யுமவர்க் காகாவுணர்.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இ-து. தூர்த்தேவதா பிரசன்ன மெளிதென்றும், அதனுன் வரும்பயன் மிகவுஞ் சிறுமையினையுடைய அட்டகன்மங்களென்றும், அதனை அனுசரிப்போர் மிகவும் புல்லறிவுடையோரென்றும், சிவப்பிரசன்னம் மிகவும் அருமையுடையதென்றும், அதனுன் வரும்பயன் மோக்ஷமென்றும், அதனை அனுசரிப்போர் மிகவுமுயர்ந்த தத்துவஞானிகளென்றும் கூறியது. (கரு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் வாமி கூறுகின்றான்.

நீர் இங்ஙனம் தத்துவஞானிகள் கொலைசெய்தலும் புலாலுண்டலுஞ் செய்யாரென்பது கூடாது. அதேனெனில், உலகத்தின்கணுண்டாகிய ஞானநூல்களெல்லாம் ஞானிசரித்திரம் அக்கினிக்கொப்பென்று கூறுதலான். அக்கினியின்கண் யாதொரு மலாதிகள் சார்ந்ததாயினுஞ் சுட்டு நீருக்குதல்போல, ஞானியானவனும் யாதொரு புசிப்பு வந்தடைந்த காலையினும் நன்று தீதென்று பாராமற்கொண்டு ஞானுக்கினியாற் றகனம் பண்ணிப்போடுவன். ஆதலின், ஞானமில்லாதவரே புலாலுணவு விடவேண்டும் ஞானிக்கு அஃதில்லையென்றுயாகில்; அவ்வுரை பழுதென்று மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

அன்றழற்கொப் பறிஞரெதி ருருவினையைச்
சுடுதலினு லன்றி யாதுந்
தின்றன்மரு ளருளினர்வீட் டமுதுளநீ
ராடியுண்போர் திகழ்தீத் தானுய்க்

கன்றியெரிக் குதல்விலக்க விலைஞனிற்
சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீயோ
ரொன்றருந்த லெனையொருவன் றரவுணினூன்
கொலைதடுத்தாண் டுரைத்திடா யால்.

அன்று அழற்கு ஒப்பு அறிஞர் எதிர் அருவினையைச் சுடுத லினால். எ-து. அக்கினிக்குச் சமானம் ஞானியென்பதொக்கும். அதுகொண்டு நீ கூறியது அருத்தமன்று. மற்றெங்ஙனமெ னின். ஞானியானவன் சஞ்சிதகர்மத்தைக் குருகடாக்ஷத்தாற் போக்கிப் பிராரத்தகன்மத்தை எடுத்த உடலின்கண்ணே அனு பவித்துத் தொலைத்து மேலுமொரு சனனத்துக்கு ஏதுவாகவ ரும் ஆகாமியகர்மத்தைத் தத்போதமிறந்தவிடத்து உண்டாகிய ஞானக்கினியாற் சுடுதலின்; அக்கினிக்கொப்பென்பர்.

இதற்குப் பிரமாணம்: சிவப்பிரகாசம். "எல்லையில் பிறவி நல்கு மிருவினை யெரிசேர் வித்தி—னொல்லையி னசனு மேன்ற வுடற்பழ வினைக ளூட்டுந்—தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைக ளுண்டே—லல்லொளி புரையு ஞானத் தழ லுற வழிந்து போமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

அன்றியாதும் தின்றல் மருள். எ-து. அல்லது யாதொரு பதார்த்தமுந் தள்ளாது புசிப்பான் ஞானியென்னுமிடத்து, ஒரு வர் மலாதிகளையிடினும் தள்ளாது புசித்தல்வேண்டும். அப்படிப் புசித்ததனாற் குற்றம்யாதெனின், அங்ஙனஞ் செய்தல் மிகுதி யுமறியாமையினைத் தருவதாகிய பைத்தியமென்னப்படுமாத லின் அறிவுடையோர்க்கு அறியாமைகூறுதல் மிகவும் பழுது. ஞானியானவன் யாரெனின், அருளினர் உள நீர் ஆடி வீட்டு அமுது உண்டோர். எ-து. ஞானிகளெனப்படுவோர் அந்தக்க ரணம் புறக்கரணமடக்குதல் ஒருவழிப்படுதல் பொறை திடம் ஞானமடைதல் சத்தியங்கூறுதல் இன்சொற்கூறுதல் தானஞ்

செய்தல் உயிர்கட் கிதஞ்செய்தல் ஆதியான மானத தீர்த்தமாடி முத்தியாகிய அமுதினை உண்டிருப்போரெனக்கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: காசிகண்டம். "சத்தியந் தானஞ் சமதம மின்சொற் சாற்றுத லொருவழிப் படுதல்—புத்தியே முதல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள் போம்வழியி—னுய்த்திடா தமைத்தல் பொறைதிட ஞான முயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புரித—லித்திற மனைத்து மானத தீர்த்த மெனவெடுத் தியம்பினர் மேலோர்." அன்றியும், "உரைப்பரு மானத தீர்த்த மோதிடிற்—சுருக்கமின் ஞானநீர் தோய்தன் மற்றது—விருப் பொடு வெறுப்பென விளம்பப் பட்டதோர்—கருப்புகுத் திடும லங் கழுவு மென்பவே." என்றும், மெய்மொழிச் சரிதை. "சத் திய முரைக்க லுளுஞ் சகலபல் லுயிர்கட் கெல்லா—நித்தலு மிதமே செய்ய நினைப்பது சிவத்தை யென்று—மத்தன்வே தாகமத்தி னருளிய பொருளிம் மூன்று—மெத்திறச் சமயத் தோர்க்கு மெம்மதங் களுக்கு மிட்டம்." என்றும், "உடுப்பது சீலமுணவு வீட்டமுத முவப்பது ஞானமா மடந்தை—கொடுப் பது மருளைக் கொள்வது மறத்தை யிருப்பது மருந்தவக் குகை யாம்—விடுப்பது குற்றந் தொடுப்பது சாந்தம் வெல்வதுந் தம் மைமெய்க் குரவ—னடித்தல மலரே முடிப்பது பிறப்பை யறு ப்பவர்க் கருந்தொழி லிவையே." என்றும், மற்றும் வருவனவ ற்றுற்காண்க.

இத்தன்மையுடையோர் ஞானிகளென்றமையான் இதற்கு விரோதமாகிய கொலைபுலாலுணவு முதலாகிய துர்க்கருமங்களை ஆசைமிகுதியாற்கொண்டு அந்நெறியே செந்நெறியென்று நாட் டுவோர் அஞ்ஞானிகளென்பது மாயிற்று. இதற்குப் பிரமா ணம்: சிவதருமோத்தரம். "பண்ணுன் பரமசிவஞானி பாவ விதமும் பயிற்றிடினு—முண்ணுன் போக மெனப் பனுவலுரை க்கு மதனு லொருதலையே—நண்ணேர் துயரமெனப் பெரியோர் நவையு மியற்றி நசையாலே—மண்ணோ ரவல மாசுரையை

மாற்றி யிடவே வல்லாரார்." என்றும், சிவஞானதீபம். "நிலை
யுறுதி யாசார மொழுக்கஞ் சீல நிறையறிவு கருணைதவ நெறி
நிலாமற்—கொலைகளவு கட்காம முதலாவுள்ள கொடும்பவமே
தவமாகக் கொள்ளுந் தீயோ—ருலகிலருஞ் சிவனருணூ லோத
லாகா தோதினுமங் கவருரைகொள் ளொணாது நீலம்—புலை
யர்மரு விடுந்தெருவிற் பொல்லாக் கும்பி பொருந்தியிடுங் குழி
யதனுட் பூத்ததாமே." என்றும், "ஞானவா ரமுதச் சுவையி
னைச் செவியா னலம்பெறக் கேட்டவப் பொழுதே—யானகா
ரியமு மாருகா ரியமு மாயலாக் கடவகா ரியமுங்—கானனீ
ராயே கழிதரு மென்ருற் களிதர வமுதமே யுண்ட—ஞானிதா
னழியும் விடயமே விடுமோ நண்ணிடின் ஞானியன் றவனே."
என்றும், அருட்பிரகாசம். "வேதத்தி லாகமத் திற்புக றாய
விதிதவருர்—கோதுற் றிடினுந் தமதற் றிருப்பர்கள் கொள்கை
யன்றித்—தீதைத் தினமுனைப் போலும் புரிந்தது செந்நெ
றியா—வாதிப்ப ரோகெ டுவாய் சிவஞா னங்கை வந்தவரே."
என்றும், "நிலையாம் புலைமைகொள் வள்ளுவர் மூலர் நிகழ்த்து
சைவத்—தலையாய மூவர் திருவாத வூரர் தருதமிழு—னிலையாக
மாதியுங் கூரு வுனக்கிவ் விருநிலமேற்—கொலையாதி ஞானி
பணலாமென் ருரெவர் கூறுகவே." என்றும், மற்றும் வருவன
வற்ருற்காண்க.

இதுவன்றி நீ அக்கினிக்கொப்பென்ற சொற்கு இன்ன
மொரு தோஷமுண்டு. கூறுதும். திகழ் தீத்தாணுய்க்கன்றி எரி
க்குதல் விலக்கல் இல ஊணிற் சிலவிலக்கிக் கசிந்து நீ ஒரோ
ன்று அருந்தல் எனை. எ-து. பிரகாசமயமாகிய அக்கினியானது
ஒரொரு முன்னிலையாக ஒன்றினைச் சுடுவதன்றித் தனது சுதந்த
ரத்தாற் பற்றி ஒன்றினையுஞ் சுடாது. பரேச்சையாற் சுடும்பொ
ழுதும் ஒரொருபதார்த்தங்களை இச்சித்துச் சுட்டும் வெறுத்துத்
தள்ளியும் விடாது. அந்நெருப்பினை நீ புலாலுண்டலினால்
உனக்கொப்புக் கூறினையாயில், பன்றி மாமிசம்போல நாய்
கழுதை முதலியவற்றின் மாமிசத்தையும்,உடும்பு மாமிசம்போல

ஒருவன் மாமிசத்தையும், சமமாகக்கண்டு புசித்தல்வேண்டும். அது வன்றி, அன்னபானாதிகளில் ஈ எறும்பு பாச்சை கரப்பான் முதலியவற்றின் ஒன்று வீழ்ந்திருப்பக்காணினும், மிகவும் அரோசகமுடையனாய் உண்ட சோற்றையுங் கான்றிடக்கண்டேம். அதனாலும், ஒரோரு மாமிசத்தை இச்சித்துப் புசித்தலினாலும், அக்கினிச்கொப்பென்றல் கூடாது.

சில பதார்த்தத்தில் அரோசகமடைவனென்பதற்குப் பிரமாணம். "உண்டிடுஞ் சோற்றி னூடே யோர்மயி ரெறும்பி யாதுங்—கண்டுமுன் பருந்தி லாய்முன் பயின்றதுங் கான்றிட்டாயான்—மண்டனிற் பன்றியாதி மலத்தைமுன் பழக்கத்தாலுட்—கொண்டிட விரும்புமாறென் கூறுதி யறிவிலாதோய்." அன்றியும், "ஊறுகா யாதி தன்னி னுதித்ததோர் புழுக்கண்டாயேல்—வேறவே வீசிச் சிந்தை மெய்மிகக் குலைந்துற் றுயர்—றாமுன் புழுத்த தேனு நனிமிக விரும்பி யுள்ளந்—தேறிநீயுண்ட வாறென் செப்புதி தெளிவி லாதோய்." அன்றியும், "தகருனதெதிரே சிந்தத் தான்றெறித் திட்டகோழை—புகலுமுன் மீதிற்றுக்கப் பொருதுளங் குலைந்துற்றுயாற்—பகர்தருமவற்றினாலேப் பற்றிய மூளையோடு—மகமகிழ்ந் தயின்றவாறென் னறைகுதி யறிவி லாதோய்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

பிழையுறுதல் சிறிது என்பதுதொட்டு நீயோரொன்றருந்தலென்னையென்பது காறும் சத்திபூசைக்கு மாமிசம் நிவேதிக்கலாமென்ற வாமியையமறுத்து; சத்தியாதி தேவதைகளுக்கு மாமிச நிவேதனம் யோக்கியமன்றென்றும், வேள்விசெய்தல் வேதவிதியென்றும், வேதாகமம் ஈசுரவாக்கியமென்றும் பரமமுத்தியால் இன்பமுண்டென்றும், அட்டகன்மத்தாற் றுன்பமுண்டென்றும், தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்க்கு இரங்கு மருளுடையோரே ஞானிகளென்றும், சாதித்தது.

இப்படி வாமியைமறுத்த வேலையில், அவணிருந்த பௌத்தன் சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் வாமியை நீர் மறுத்தது உபயமதசித்தாந்தமே. அஃதெங்ஙனமெனின், வாமியானவன் புலாலிச்சையினால் ஒன்றைக்கொன்றருந்துதலின், அவனது சரித்திரத்தாற் புண்ணியமேயில்லை. ஒரு ஞானியானவன் தானாக ஒன்றையுங் கொன்றருந்தவொண்ணாது. வேறொருவன் ஒன்றினைக்கொன்று அதினூனையூட்டினானாகில், வாங்கிப்புசிக்கலாம். அஃதெப்படியெனில், ஒருவன் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தால் அந்தப்புண்ணியம் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவனை யடைதலுந் தண்ணீர் குடித்தவனுக்குத் தாகம் நீங்குதலுமன்றிப் புண்ணியம் இவனுக்கில்லாதது போல; ஒரு சீவனைக்கொன்றவனுக்குத் தோஷமன்றித் தின்றவனுக்குத் தோஷமில்லையென்று கூறுதலும், அவனைமறுத்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. ஒருவன் ஊன் தர உணின் கொலை தடுத்து ஆண்டு உரைத்திடாயால். எ-து. ஒருவனொரு சீவனைக்கொன்று அந்தமாமிசத்தை உனக்குப் புசிப்பிக்க நீ புசித்தாயாகில் உன்னையும் அந்தப்பாவம் விடாது. அதேனெனின், நீ மாமிசபக்ஷணியாதலின், உன்னுடைய மனசு சீவகொலையே இச்சித்திருக்கும். அதனால் ஒருவன் கொன்றிடுமிடத்து இது தோஷமென்று விதித்து விலக்கினால் உனக்கு அந்தமாமிசத்தை ஊட்டானென்பது குறித்துத்தோஷமென்று விலக்காயாதலானும், கொலையையிச்சித்த தோஷம் மாமிசபக்ஷண தோஷம் கொலை தடுத்துப் பகர்கிலாததோஷம் இம்மூன்றுதோஷமும் உனக்கு உண்டாமாதலின் எனக்கொள்க. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "உண்ணை ஊனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை—யெண்ணு வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை—பண்ணு வாரைத் தடுத்தும் பகர்கிலா—னன்னுவா னிவரோடெனு நால்வரும்." என்றும், இதிகாசம்.

"கொன்றான் கொலச்சொன்னான் கூசவறுத் தானட்டான்—றின்றான் விலக்கிடான் சென்றென்று - கொன்றவனைக்—குட்டவங்க ளிட்டெரிக்க வெந்துகொடு வெந்நரகிற்—பட்டழுன்று வீழ்வார் பதைத்து." என்றும், மற்றும் வருனவற்றாற்காண்க.

இ-து. ஆகாமியத்தைச் சுடுதலினால் ஞானி அக்கினிக்கொப்பென்றும், மாமிசபக்ஷணி இராகத்துவேஷமுடையவனாகையால் அக்கினிக்கொப்பல்லவென்றும், ஒருவன் கொன்றிடத்தின்றானெனினும் பாவமுண்டென்றும், கூறியது. (கசு)

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் பௌத்தரில் ஏகதேசி கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் அந்தப்பௌத்தன் கூறிய உரைபழுது. அஃதேனெனில், ஒருவன் கொன்றிடத்தின்று கொலை தடுத்துப் பகராமையால், யாவனொருவன் சீவகொலைகண்டவிடத்து இதுதோஷமென்று தடுக்கவும், அவன் அது கேளாமல், வந்ததோஷம் எனக்குவரட்டும் நீருண்ணுமென்று ஊட்டினாற் புசிக்கலாம். நமக்கு அப்பொழுது தோஷமில்லையென்று கூறுதலும்; அதற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.

உரைத்துமுறு பயங்கொலைசெ யொருவனைச்
சார்ந்தவற்குநர குளமண் ணுள்வோ
னிருத்தறையிற் பொருடிருடே லெனக்கவர்வோ
னொடுந்தமர்வீய்ந் திடலிற் றனாய்
மரித்திடினு மகத்தலதான் றினலருளன்
மையிற்றுயர்பின் மறலி தூத
ரருத்தன்பெயிக் கலியின்மருந் தயிருயுங்கண்
டிதியிவற்றா னருந்த றீதே.

உரைத்தும் பயம் உறு கொலை செய் ஒருவனைச் சார்ந்தவற்கு நரகு உள; மண்ணுள்வோன் இருத்து அறையில் பொருள் திருடேல் எனக் கவர்வோனொடும் தமர் வீய்ந்திடலில். எ - து.

கொலைதீதென்று சொல்லியும் அச்சமடையாது அதனைச்செய்யும் ஒருவனை வேறொருவன் கூடியிருந்து அவனுடைய அன்னபானாதிகளை உட்கொண்டானாகில் உட்கொண்டவனும் அவனையும் நரகமடைவன். அஃதெங்ஙனமெனின், ஒருவன் இராசாவினது களஞ்சியத்திற் திருடும்போது அவனது சினேகராயிருந்துள்ளவர்கள் அவனைநோக்கி இராசாவினது களஞ்சியத்திற் திருடுதல் மகாகெடுதி அது செய்யவொண்ணாதென்றவிடத்து, கேடுவந்தால் நான் அனுபவிக்கிறேன் உங்களுக்கென்ன நீங்கள் என் வீட்டிலிருந்து சுகமாக உண்டுகொண்டிருங்களென்றால், அவன்வார்த்தையை நம்பியிருந்தவர்களும் அவனோடு மரணமடைதல்போலுமெனக்கொள்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பௌத்தரிற் பின்னு மொருவன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவர்கள் கொன்று தின்னலாமென்னுமதுவும் பாவம். ஒருவன் கொன்றிடத் தின்னலாமென்னுமதுவும் பாவம். கொன்றிடுமளவிற் கொலை தடுத்துக்கூறிப் பின்பு தின்னலாமென்னு மதுவும்பாவம். யாவனாயினும் பிறன் கொலையினாலிறந்த சீவனது ஊனைத் தின்பானாகில், "கொன்றார் பாவந்தின்பார்க்குமுண்டு." என்றுகூறிய உலகவழக்க வுண்மையால் இவனுக்குத் தோஷமுண்டென்பது நிச்சயம். இவையன்றி, தன்னியல்பாய் மாய்ந்த சீவன்தான் மண்ணினை மரத்தினை யொக்கும். அவற்றினைப் புசித்தானாகிற் பாவமில்லை.

மேல்விடை. தானும் மரித்திடினும் மகத்தலது ஊன் தினல் அருளன்மையில் பின்மறலி தூதர் துயர் அருத்தல் மெய். எ-து. தன்னியல்பாய் மாய்ந்தசீவனதூனாயினும் யாகமல்லாவிடத்து ஊனருந்துதலெல்லாம் உயிர்களிடத்து அருளல்லாத படியினாலே, ஊனினையுண்டுவர்தோன் அவற்றினதிச்சையால் மற்றொரு சீவனுக்கு மரணம்வந்தவிடத்தும் இரங்காது சந்தோஷத்தையடைவனாதலின், அதுவுங்கொலையே. ஆதலின், எவ்வி

தத்தாயினும் புலாலுண்போர் நரகத்தின்கண் யமதண்டமடை தலே சத்தியம்.

இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற—னுடல் சுவையுண்டார் மனம்" அன்றியும், "பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளா ட்சி—யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு." அன்றியும், "செயிரிற்ற லைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா—ருயிரிற்றலைப் பிரிந்த வூன்."அன் றியும், "உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண—வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" என்றும், திருமந்திரம். "பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை—யெல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர்—செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகிடை—மல்லாக்கத் தள்ளி மறித் துவைப் பாரே." என்றும், இதிகாசம். "இட்டவிரை யாசை யா லெய்தியமீன் றூண்டில் வாய்ப்—பட்டதென நாவிரசம் பார் த்துலகர் - கெட்ட—விருளாருலகத்தி லெய்துவர்க ளென்று—ரருளாரு நெஞ்சத் தவர்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

எவ்விதத்தும் ஊன்றின்றல் நரகமென்பதனால், பிராண ஆனிவரினும் விஷம் போலக்கண்டு நீங்கவேண்டுமென்ப தாயி ற்று. மற்றொருவர் தண்டனையான் வந்துகூடினும், விஷமுண் டவன் மாற்றவிழ்தந் தேடுதல்போல உடனே பரிகாரஞ் செய்ய வேண்டுமென்பதாயிற்று. இத்தன்மையாதலின், ஊனுண்ணார்க்கு ஊட்டுதலும் மகாபாவமென்பதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம்: "கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூறினார்—தின்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார்—பன்றி யாய்ப்படி யிற்பிறந் தே ழ்நர—கொன்றுவாரர னாணையி துண்மையே." அன்றியும், "கொ லையஞ்சாதொரு வற்கஞ்சிக் கொன்றுளோர்—சிலர்சொல் லஞ் சிப் புலாலினைத் தின்றுளோர்—நிலைய தாய்நரகத்திடை நிற்ப ரென்—றலகி னூன்மறை யாகம மோதுமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சமயிகளுக்கு உத்தரங்கூறி மறுத்த காலையில், கற்றறிமூடனாகிய ஒருவெள்ளிகன் சித்தாந்தியைநோக்கி நீரிங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வேள்விமாத்திரம் விதிதமாய்க்காட்டி மற்றெவ்விடத்தும் புலானுண்டல் பாவமென்று கூறினீர். அது கூடாது, அவ்வேள்விபோலத் திதிசெய்யுமிடம் மருந்துண்ணுமிடம் பிராணனுய்யுமிடம் இவைகளினும் புலானுண்ண விதியுண்டென்று வேதாகமநூலி னிருத்தலின்.

மேல்விடை. இக்கலியின் மருந்து உயிர் உயுங்கண் திதி இவற்று ஊன் அருந்தல் தீதே. எ-து. வேள்விபோலத் திதியாதிகள் சாத்திர விதிதமாயினும்; இக்கலியுகத்தில் மருந்தில் உயிருய்யுமிடத்தில் திதியில் புலானுண்ணவொண்ணாதென்று புராதன விதிதமாய் நடந்துவருதலின், அவற்றினைச் செய்தலுங் குற்றமென்றறிவாயாக. எ - று.

இதற்குப்பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "மருந்திற் றிதியினுயிருய்யும் வாயின் மகமதனி—னருந்தற் கியல்ப தெனினுங் கிருதுவி னன்றியுளம்—பொருந்திப் புலானுண் பரேகலி யூடறம் பூண்டிமையோர்—விருந்திற் சிறந்தமு தூட்டப்பொன்னுட்டுற வேண்டினரே." என்றும், காசிகண்டம். "அருமகத் தன்றி யூன்சுவைத் துடலம் வீக்குவோ னதற்குடன் படுவோன்—கருவியிற் குறைத்தோன் பகர்ந்துளோன் கொணர்ந்தோன் வியந்துளோன் கடிகென வேவுந்—திருவிலி யதனையட்டவ னிவர்க ளெண்மருந் நிரய கடைவர்—பரிவினூன் விடுத்தோர் நாடோறும் புரவி மகம்புரி பலன்பெறு குவரால்." அன்றியும், "குழைமுகந் தூங்குஞ் செம்மணிப் பசும்பொற் குண்டல வேதியர் நாளு—மழன்முகத் தாற்று மருமகத் தன்றிச் செந்தசை யருந்துந ரில்லை—விழைவொடும் பயந்தோர்ப் பழிச்சிடா ரில்லை வெங்கவ ருடுந ரில்லை—கழிபெருங் குணத்துக் குரவனைப் பிழைப்போ ரரும்பொருள் கவருந ரில்லை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இ-து. கொலைஞரைச் சிநேகித்தலும் பாவமென்றும், எந்தவிதத்தினாலும் மாமிச பக்ஷணம்நரகமே விளைக்கு மென்றும், விதியுண்டாயினும் கலியுகத்தின்கண் யாகத்தன்றி மற்றோரிடத்தினும் புலாலுண்ணவொண்ணாதென்றும், கூறியது. (௧௭)

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுங் கற்றறிமூடன் கூறுகின்றான்.

யாகாதி நான்கிடத்தினும் புலாலுண்ணலாமென்று விதியிருக்க, யாகத்துண்ணலாமென்றும் மற்றிடத்தாகாதென்றுங் கலியுகத்தைக்குறித்துப் புராதன விதிதமென்றும் தள்ளுதல் பழுதென்றவளவில்; அவனைநோக்கி மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

அருந்தனயன் றனைமனைதோள் பிறற்கீந்தும்
பெறுவதழ கக்கா லிக்காற்
பொருந்துமதோ விக்கலியீ டுணர்ந்தன்றோ
தமதாசாற் பூசித் தன்றோன்
றிருந்துமனை பதங்கையாற் றீண்டாதர்ச்
சனைநானுஞ் செய்தார் மைதீ
ரிருந்தவரு ணிமலத்தை மலத்துளமென்
றுணினானுக் கிடுதி யூனே.

அக்கால் மனை தோள் பிறற்கு ஈந்தும் அருந் தனயன்றனைப் பெறுவது அழகு இக்கால் பொருந்துமதோ. எ-று. கலியுகத்தைக் குறிக்க வொண்ணாது எந்தக்காலத்தாயினும் விதியிருந்தபடி செய்யலாமென்று நீ சொல்லுவையாகில்; யாவனாயினும் பிதிர்கருமஞ் செய்யும்பொருட்டுப் புத்திரரைப் பெறானயில் நற்கதியில்லையாதலில் புத்திரரில்லாத செல்வஞ் செல்வமேயல்லவென்று நூல்களெல்லாங் கூறுதலில், தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி யில்லாத விடத்துத் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறருடன் கூட்டியும் புத்திரரைப் பெறலாமென்றும் பொருள்கொடுத்தலினாலும் தத்தங்கவர்தலினாலும் ஒருவர்மகவெனப் புகுதலினாலும்

தனயர்சேயிருத்தலினானும் தன்னால் ஒருவனாவி யுய்தலினானும் கிடைத்த புத்திரரும் தனக்குப் புத்திரரேயென்றுங் கூறிய எழுவகைப் புத்திரரில் தன்னுடைய ஸ்திரீ வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரரே விசேஷமாதலில் தன்னுடைய ஸ்திரீயைப் பிறரோடு கூட்டியும் புத்திரரைப் பெற்று வாழுதல் கலியுகமல்லாத யுகங்களுக் கெல்லாம் மிகச் சிறப்பாக வழங்கும். அந்தவிதி உனக்கு இந்தக் கலியுகத்திற் செய்யக்கூடுமோ கூடாது. ஆதலிற் காலத்துக்கேற்றவிதி நடக்கவேண்டுமெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம்: காசிகண்டம். "எத்திரு வுடையரேனு மின்கனி மழலைச் செவ்வாய்ப்—புத்திர னிலாதோ ரென்றும் பொறியில ராய வாற்றான்—மெய்த்தவம் புரிந்து மைந்தர்ப் பெறுவதே விழைவர் யாரு—முத்தநன் மகவுமோரேழ் பான்மையா வுரைப்பர் மேலோர்." அன்றியும், "மனைவிதன் கொழுநற் கின்றோன் மற்றவ னருளினாலே—யனையவ ளயலார்க் கின்றோ னரும்பொருள் கொடுத்துக் கொண்டோ—னினிது தத்தமைந்தன் மகவெனப் புகுந்த மைந்தன்—றனயர்சேய் தன்னாலாவி யுய்ந்தவன் றனயராவார்." என்றும், பிரமோத்தர காண்டம். "காவலன் றனக்குப் பின்றோர் கான்முளை யில்லையென்று—பூவல யத்தி னுள்ளோர் புகல்வதும் பொருந்தார் வீறும்—யாவையு முணர்ந்தநீதி வசிட்டனங் கியல்பி னுய்ந்து—பாவருந் துயரந் தீர்க்கும் படிநினைந் தினைய செய்தான்." அன்றியும், "அருந்ததி யனைய கற்பின் மதையந்தி யணங்கனோடோள்—பொருந்தியின் கலவி துய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்ததீரா—விருந்துய ருலகந் தீர வியற்றினான் முனிவ னிப்பாற்—பெருந்தகை தவஞ்செய் வானைப் பேய்மக ளொருத்தி பற்றி." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

பின்னுங் கற்றறிமூடனை நோக்கிப் காலகர்மம் நடக்கவேண்டுமென்பதற்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. இக்கலி ஈடு உணர்ந் தன்றே தமது ஆசாற் பூசித்து அன்னோன் றிருந்து மனை பதம் கையால் தீண்டாது அர்ச்சனை நாளுஞ் செய்தார் மைதீர் இரும் தவரும். எ-து. இக் கலியுகத்தினது வலியினை உணர்ந்தன்றே தம்முடைய ஆசாரி யரை விதிமுறைமையே முன்பு அர்ச்சித்துப் பின் அவரது தேவியை அர்ச்சிக்குமிடத்து அவளது பாத கமலங்களைக் கையினாற் றீண் டாது அணுகிநின்று மலர்தூவி நாடோறும் அர்ச்சிக்கவுஞ் செ ய்தனர் மயக்கந்தீர்ந்த பெரியோர்களுமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம்; சைவசமயநெறி. "ஆசான் மனையை யடிதீண்டா தர்ச்சிக்க—வாசார் மலரான் மதித்து." அன்றியும், "அந்தயுகந் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதகு—மிந்தக் கலியுகத்தேயாது." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இப்படிக்கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கிக்கல்லாதமூட னாகிய லௌகிக னொருவன் எழுந்து நின்று அங்ஙனமிருந்த சபையையெல்லாம் கையமர்த்தி ஒன்று சொல்லுகின்றான். உன் னுடைய வீண்சாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் புறத்திலே போ ட்டுவிடு. நான் ஒருபேச்சுச் சொல்லுகிறேன்கேள். அதேதெ ன்றால், உடம்பிலேயிருக்கிற மாமிசத்தையெல்லாம் உதிர்த்துப் போட்டு எலும்புமாத்திரமா யிருந்தாலல்லோ மாமிசம் விட்டத ற்கு அடையாளம். நீ ஆயிரந்தான் சொன்னாலும் மாமிசதேகத் திலே இருக்கும்வரையும் மாமிசம் விட்டேனென்கிறதேபொய், மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும் விழு சுவருக்கு மண்போ டுதல்போல மாமிசதேகத்துக்கு மாமிசமே தின்னவேண்டும் உன்பேச்சை மெய்யென்று கேட்டு மாமிசத்தை விட்டவன் கெட்டுப்போவான். பிழைக்கிறவன் ஒருக்காலுங் கேட்கவே யொண்ணாது என்றவளவில், அவனைநோக்கிக் கைகொட்டிச்சி ரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. நீ மலத்து உளம் என்று மலத்தை உணின் ஊனுக்கு ஊன் இடுதி. எ-து. நீசொன்னது நல்லதுதான். மாமி

சதேகத்துக்கு மாமிசமே போடவேண்டுமென்ற நீ இதுமாத்தி ரஞ்செய்யாமலிருந்தது குற்றம். அஃதேதென்று கேட்பாயா கில், சொல்லுகிறோம். மலத்தை வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டி ருக்கிறாயல்லாமல் அத்தைவிட்டு நீங்கியிருந்த விடந்தானில் லையே, அப்படியிருக்கப் பசிவந்த நேரத்தில் மலத்துக்கு மலமே யிடவேண்டுமென்று பிறருடைய மலத்தைப் பக்ஷணம் பண் ணாமலிருப்பதேன்? அதுவன்றி, மலம்விட்ட நேரங்களினும் அருவருத்துக் கால்கை சுத்திபண்ணுவதேன்? இப்படிச் செய் யாமலிருக்கிற நீ மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடவேண்டுமென்பது கூடாது. எ - று.

இதற்குப்பிரமாணம். திருவள்ளுவர். தன்னூன் பெருக் கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா—னெங்ஙன மாளு மருள்." என் றும், காசிகண்டம். புழுவுந் தசையும் வெண்ணிணமும் பொதி ந்த குரம்பை வீக்குதற்குக்—கழியூ னுகர்ந்தோர் கொடுநரகிற் கற்ப காலங் கிடந்தழுந்தி—விழைவின் முன்னர்த்தா னுகர்ந்த விலங்கு மவர்தம் மெய்த்தசையை—யழிவெம் பசியாற் பறித்த ருந்து மென்னும் பான்மை யறிந்தேயோ." என்றும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இங்ஙனம் லௌகிகருக் கெல்லாம் தூலவுத்தியாகச் சொ ல்லி மறுக்கவேண்டியது அவரது அடங்காமையைக் குறித்தெ ன்க. சித்தாந்தியார் கைகொட்டிச் சிரித்தாரென்று உரையில் வருவித்தது அங்ஙனங் கூறும் லௌகிகரது தூலவுத்தியைக் குறித்து எடுத்துக்கூறியதெனக்கொள்க. இங்ஙனம் உரைமிக வுந் தூலவார்த்தைகளாக விரிக்கவேண்டியது அவரதிருதயநுட் பங் காட்டற்கென்க.

இ-து. முற்காலவிதி இக்காலத்திற் செல்லாமையால் காலத் திற்பொருந்திய விதிநடக்கவேண்டுமென்றும், மலத்துக்கு மல மிடலாமாகில் மாமிசத்துக்கு மாமிசமிடலாமென்றும், கூறியது.

இப்படிச் சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னு மொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் மனுஷராய்ப் பிறந்தவர்களெல்லாரும் மாமிசத்துக்கு மாமிசமே யிடவேண்டுமென்று அறியாமற் சொன்னான். அப்படிச்சொல்லிற் பாவமல்லவோ? ஒரு நல்லவன் பொல்லாதவன் ஒருபார்ப்பான் பட்டன் முதலான நானா சாதிகட்கும் ஒன்றாகச் சொல்லலாமோ? மாமிசந் தின்னுகிற சாதி தின்னவே வேண்டும். தின்னாதசாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொண்ணாது. தின்னுகிறசாதி விட்டாலும் பாவம். தின்னாத சாதி தின்றாலும்பாவம் என்று சொல்ல; அவனை நோக்கிச் சைவசித்தாந்தியார் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊனுணுஞ்சா திகண்மிருகா திகளறம்பூண்
  டவையுளுமுன் பொழுகிற் றானீ
தானெனவூன் றினல்பழுதோ ரிழிவுபிதாப்
  புரியின்மைந்தர் தாமுஞ் செய்யார்
மாநிலத்திற் பாலர்பித்தர் தெளிந்துமிழுக்
  கியற்றினுண்டோர் மறுக்கொணாது
னான்மவிச்சை கருதிமுறை யல்லாரைத்
  தோய்ந்துநினா னருந்தல் செய்யே.

ஊன் உணும் சாதிகள் மிருகாதிகள் அவை உளும் முன் அறம் பூண்டு ஒழுகிற்றால் நீதான் என ஊன் தினல் பழுது. எ-து. நீ சொன்னது சத்தியம். தின்னுஞ்சாதி தின்னாவிடினும், தின்னாதசாதி ஒருகாலுந் தின்னவே யொண்ணாது. தின்னுஞ் சாதி எது தின்னாச்சாதி எது என்று கேட்பாயாகில், பூதம் பிசாசு நாய் நரி கோட்டான் கழுகு பருந்து காகம் ஈ எறும்பு முதலியவைகள் யாதொரு பிணங்கிடக்கக் கண்டவிடத்தில் அதினுடைய அசுத்தத்தையும் துர்க்கந்தத்தையும் பார்த்தும் சற்றும் அருவருப்பின்றிச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடுங்கித் தின்னுதலி
று

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,

னானும், இது நல்லது இது தீயதென்றும் இது புண்ணியம் இது பாவமென்றும் பகுத்துங் கேட்டும் அறிதற்கு ஒரு விவேகமில் லாதபடியினாலேயும், அவைகளே தின்னுஞ்சாதி. வேதாகமங் களைக் கேட்டுப் பாவமிது புண்ணியமிது வென்றறிந்து புண்ணி யத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாக நடந்து போக மோக்ஷங்களை அடையவேண்டினவனாதலால், மனுஷனே தின் னாதசாதி. தின்னுஞ்சாதியாகிய மிருகாதிகளுள்ளும் பசுவினது உபதேசத்தால் முன்பு ஒருபுலி கொல்லாவிரதியாய்ப் பூர்வசன னமும் உணர்ந்து யோகத்தால் நற்கதி யடைந்ததென்றும், முன்பு ஒருநாரை கொல்லா விரதியாய் ஞானமுமுடைத்தாய் மதுரையையடைந்து சிவசாரூபம் பெற்றதென்றும், மற்று மொரு கபோதம் தனது பேட்டினைக் கவர்ந்த வேடனது பசி நீக்கி உயிர் புரப்பான் பொருட்டு நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்து பர லோகமடைந்த தென்றும், அகஸ்தியராதி ரிஷிகளாசிரமங்க டோறும் இருந்த மிருகபக்ஷிகளெல்லாம் ஞானநெறிபூண்டு அருளோடு விளங்கினவென்றும், வேதாகம புராணாதிகளிற் கூறுதல் கேட்டிருந்தும்; தின்னாதசாதியாகிய நீ தின்னுஞ்சாதி யென்று சொண்டு பாவங்களுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய கொலை யை மேற்கொண்டு ஒழுகிப் புலாலினையருந்தி நரகிடைவீழ் தற்கு எண்ணுதல் மிகவுங் குற்றமென்றறிவாயாக.

மிருகாதிகள் தின்னுஞ் சாதியென்பதற்குப் பிரமாணம்:. சிவதருமோத்தரம். "நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு—மீயினுக்கு மினிதுபிணை மெனிலதுதா னினிய துவோ—வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன்— றேயினுக்கே சிவமதனைத் தினைப்பாரே சிறந்தாரே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "நாய்கழுகு கூகை நரி காக மீயெறும்பு— பேயிவைக ளாவி பிரிந்தவூ - னேயமொடு—தானருந்த லல் லாது சற்கா ரியமனிதர்—தானருந்த லாவதோ தான்." என் றும், "தவசதியை வேண்டுபவ ருயிரில்சடந் தினறவிர்க தவழ

ழித்தாங்—கவக்தியை வேண்டுபவர் கழுகுநரி செயுந்தொழிலை யயரா நாட—சிவகதியுந் திருமாறன் றிகழ்கதியு மயன்கதியுந் தெய்வலோகத்—துவகதியு மிகந்தெரியுந் தூர்க்கதியின் வீழ்வர் பரஞ் சோதி யாணை." என்றும், புலான்மறுத்தல். "பிணங்கிட க்க நானுகரே னென்றுநீ பேசுங்—குணங்கிடக்க வேண்டிய தென் கூறுய் - பிணத்தைக்—கலத்திலே யிட்டுக் கலந்துநா வாரப்—புலத்திஞற் றின்றுய் புகல்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்ருற்காண்க.

மிருகாதிகளினும் ஒரொன்று கொல்லாவிரதத்தால் நற்கதியையடைந்தது என்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவிளையாடல். "பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை—வரனுறு தேவராகி வான்றெழு விருப்பக் கண்டீர்—கருதுதிரென்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல்லாம—லரனைவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கையமின்றே." என்றும், காசிகண்டம். "கொன்றுவிலங்கின் றசைநுகருங் கொடுமை யோரவ் விலங்கினுட—றுன்று மயிரெத் துணையாமத் துணைய காலம் வெந்நரகி—ஞென்றிநுகர்வாய் புழுவொழுக வுழப்ப ரென்கை யுணர்ந்தேயோ—கன்று சினவெங் கொடுவிலங்கும் புலவூன் றின்னக் கருதாவால்." அன்றியும், "ஒருமீன் புலவுவாய் மடுப்பி ஞெழியுந் தசைக ளனைத்தினையும்—பரிவா னுகர்ந்தோர் வீழ்கின்ற பாழ்வெந்நரகிற் படிவரெனு—மருமாமறையின் பொருடேர்ந்தோ வந்தா மரைநாண் மலர்பொதுளும்—விரிநீர் வாவி பயின்மீன்கள் விழுங்கா துலவும் புள்ளினமே." இதிகாசம். "புள்ளுக் குளகுணமு மில்லாத புல்லறிவாங்—கள்ளக் கருமனத்தே காலன்கைக் - கொள்ளப்போய்ப்—புக்காழ் நரகத் துழையாது போனன்மற்—றெக்காலத் தெந்நா ளினி." என்றும், அருட்பிரகாசம். "புலிநாரை யெண்புற வாதிகண் முன்னம் புலாலருந்துங்—குலனு யிருந்து மருளோம்பி முத்தி குறுகியதென்--றுலகூடுரைப்பசொற் கேட்டுமருளற் றுழன்றிறக்குஞ்--

சிலர்மா னுடத்தென்ன செய்வான் புவியிற் செனித்ததுவே."
என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இப்படிக்கூறிய சித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு வைதிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் தின்னாதசாதியென்றும் தின்னுஞ்சாதியென்றும் அறியாமற்சொன்னான். யாவனொருவனுக்குஞ் சாதியைக்கொண்டு காரியமென்ன? இந்தப்புத்தி முன்னிருந்தவர்கள் அறியாமல் நடந்தார்களோ? அவர்களைப் பார்க்கிலும் நாம் என்ன ஆகாசத்திலே பறக்கிறோமோ? பிதாவும் மாதாவும் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தார்களோ அந்தப்பிரகாரம் நடக்கிறதே காரியம் என்றவளவில்; அவனைநோக்கிச் சிறிது உத்தரம் மேற்கூறுகின்றார்.

மேல்விடை. பிதா ஓர் இழிவு புரியில் மைந்தர் தாமும் செய்யார். எ-து. பிதா நடந்தமுறையே நடக்கவேண்டுமென்பது கூடாது. அதேனெனில், தம்முடைய பிதாவாயினும் பிறராயினும் வேதாகமங்களை ஓதியுணர்ந்து தருமத்துக்கு உள்ளும் பாவத்துக்குப் புறம்புமாகத் தானும் நடந்து பிறரையும் நடப்பிப்பான் யாவன் அவனையே அறிவுடையோர் பிதாவென்று அங்கீகரித்து அவன் நடந்தமுறையே நடவாநிற்பர்கள். அதுவன்றி, தன்னுடைய பிதாமாதா பாவியானாலும் அவர் நடந்த முறையே நடப்பது உசிதமன்று. நீ உசிதமேயென்னில் அவனுடைய பிதாவானவன் முன்னே கன்மவசத்தாற் பிறர் கேட்கில் மிகவும் நகைத்து நாணத்தகுவதாகிய இழிவினைச் செய்திருப்பானாகில், அதுவே ஒழுங்கென்று அவனுடைய பிள்ளைகளும் அப்படியே செய்யக்காணோம். ஆதலின் வேதாகமங்களை ஆராய்ந்த நாதாக்களது புத்தியின்வழியே நடப்பதே விவேகம்.

இதற்குப்பிரமாணம்: "தந்தைநடந் தளமுறையே நடப்பதொழுங் கெனினொருவன் றரணி மீதே—சிந்தைதரு புருட

சும்ப னாதிசெய்தா னெனிலதுவே நெறியென் றன்னோன்--மைந்தர்பினும் புரிவதிலை யெவரேனுந் தருமநெறி வழுவிலோரே— யந்தமிகு தாதைகண்மற் றவர்நடந்த நெறிநடப்ப தறிவா மன்றே.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் இவன் பிதா நடந்தபடியே நடக்கவேண்டுமென்றறியாமற் சொன்னான். பிதா பிச்சையெடுத்தானென்று மகனும் பிச்சையெடுக்கவேண்டுமோ? அது வேண்டியதில்லை. எவனானாலும் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவனே விட்டவன். சில காலந் தின்றுகொண்டு திரிந்து நடுவிலே எனக்கு ஞானம் வந்ததென்று விட்டுவிட்டானாகில், ஒரு பலனுமில்லை. அப்படிவிடுகிற பொழுது முன்னந்தின்ற வாயையுங் கையையுங் கூடவிட்டுவிடவல்லவோ வேண்டும் அல்லாதபொழுது விட்டதிற் கூட்டேயல்ல. ஆனபடியினாலே, தின்றவன் தின்றேவரவேண்டும். நடுவிலே விட வொண்ணாதென்றவளவில், அவனை நோக்கிச் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

மாநிலத்தில் பாலர் பித்தர் தெளிந்தும் இழுக்கு இயற்றின் ஊன் உண்டோர் மறுக்கொணாது. எ-து. நீ சொன்னது நல்லதுதான், இப்பூமியினிடத்து ஒருவனை நீ குழந்தையா யிருக்கிற காலத்தில் மலத்தைத் தின்றாயென்று அவன் பெரியவனாயிருக்கிறகாலத்தில் முன் கண்டிருந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டானாகில் அறியாதகாலத்திற் செய்ததை இப்பொழுது நீ சொல்லலாவதேதென்று கோபிப்பானன்றி முன்பு தின்ற வாயுங் கையுமிருக்க இனி விட்டதனாற் பிரயோசனமில்லையென்று பின்புந் தின்னக்கண்டிலேம். அதுவன்றியும், ஒருவனைப் பைத்தியந் தொடுத்திருந்த காலத்தில் மலாதிகளையுந் தின்று தின்னாத வீடுகளினும் வாங்கித் தின்றுகொண்டு திரிந்தானேயானாலும், பைத்தியந் தெளிந்தகாலையில் தின்னாத வீட்டினும் வாங்கித்தின்று

மலாதிகளையுந் தின்னக்காணோம். அதுவன்றியும், உலகத்தின்கண் உண்டாகிய பெண்ணும் ஆணும் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிற காலத்தில் சீரை உடுக்காமல் அபிமானம் பலருங்காணத் திரிந்தார்களாயினும் பெரியவர்களான காலத்தினும் சிறுபோதிற் பலருங்கண்ட அபிமானத்தை இனி ஏன்மறைக்கிறோமென்று பின்பும் சீரை உடுக்காமலிருக்கக்காணோம். இது பித்தனுக்கு மொக்குமாதலின், மாமிசந்தின்றவன் தின்றேவரவேண்டுமென்கிறது யோக்கியமன்று. விவேகம் வந்தபோது விடுகிறதே யோக்கியம்.

இதற்குப்பிரமாணம்: திருவிளையாடல். "முன்னைவே தனைவை யிட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்—பின்னொரு விகாரமின்றி யிருப்பரிப் பிணப்புலாலை—நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேம்—தின்னவே நயந்தோர் நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்னே." என்றும், புலான்மறுத்தல். "அருந்திச்சின் னானு னதன்மேல் விடுக்கின்—வரும்பயனே தென்னின் மழலை - திருந்தறிவிற்—பித்தரறிவு பிறங்கியபோ தும்மதைத்—துய்த்திடுவ துண்டாயிற் சொல்." என்றும், "மைந்தர்கண் மாதர்கள்கோச பகமாதி மழவுருவின் மறைத்திலேமென்—றிந்தவுடைகொடு மறைப்ப தெத்தினுக்கென் றுளிர்பருவத் தெறிக லார்தஞ்—சிந்தையினுண் மிகுத்தணிவ ராதலினா னுணவைமுனந் தின்றே யெனு—நிந்தைசெய்திப் பொழுதகற்றத் தகுமிலையேற் கெடுவாயுன் னினைவென்றுமே." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இப்படிச்சொன்ன சைவசித்தாந்தியை நோக்கிப் பின்னுமொரு லௌகிகன் கூறுகின்றான்.

இங்ஙனம் பிறவியன்பாய் மாமிசம் விட்டவனே விட்டவனென்றும் நடுவிலேவிடுகிறது பாவமென்றும் இவனறியாமற் சொன்னான். மாமிசத்தை எப்போது விட்டாலும் விடலாம். விடுகிறபொழுது ஒருவனுக்கு மாமிசத்தை விட்டுப்பார்க்க, அது ஒத்துக்கொண்டால் மாமிசத்தைத் தின்னாமல் விட்டுவிடவேண்

டும். ஒத்துக்கொள்ளாதிருந்தால் விட்டுவிடுகிறது தோஷம். அதெப்படியென்றால், ஆன்மாவிற்கு இச்சையில்லாமற்போனால் ஒத்துக்கொள்ளும் இச்சையுண்டானதேயானால் ஒத்துக்கொள்ளாது. ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்க விடுகிறபொழுது ஆன்மவிச்சையை யடக்கவேண்டும். ஆதலால் ஆன்மவிச்சையை அடக்குதலே மிகுந்தபாவம். ஆன்மவிச்சையை அடக்கவேயொண்ணாது என்றவளவில், அவனை நோக்கிச் சிரித்து மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஆன்மவிச்சை கருதி முறையல்லாரைத் தோய்ந்து உறின் ஊன் அருந்தல் செய்யே. எ-து. நீ சொன்னது சுபாவந்தானே. ஆன்மவிச்சையை யடக்கவொண்ணாதென்கிறபொழுது உலகத்தின்கண்ணே ஆணுக்காயினும் பெண்ணுக்காயினும் காமவிகாரத்தினாலே மாதா பிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை முதலானவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் மேலிச்சையுண்டானதேயானால் ஆன்மவிச்சையை அடக்கவொண்ணாது அடக்கிற்றோஷமென்று கூறினால், விஷயானந்தமில்லாதே போகின்றதோ? உண்டாயிருக்கவும் அப்படி வந்த காலத்தில் மிகவும் நடு நடுங்கி நரகத்தில் விழப்போகிறோமென்று பயப்படுகிற படியினாலேயும், பிறர் கேட்டால் நிந்தை வருமென்று அஞ்சுகிறபடியினாலேயும், ஊனுண்டலும் மிகுந்த பாவமாதலின், யாதொன்றும் செய்யுங் காரியமுந் தவிருங்காரியமும் அறிந்து நடக்கவேண்டுமென்றறிவாயாக. எ - று.

இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். “செய்தக்க வல்லசெயக்கெடுஞ் செய்தக்க—செய்யாமை யானுங் கெடும்.” என்றும், ஔவையார். “பொல்லாங்கென்பவை யெல்லாந்தவிர்.” என்றும், “ஆசுறு மான்மவிச்சை யடக்குதலாகா தென்று—மாசுறு மூனைத் துய்த்து மாதுயர் நரகத் தாழ்வீர்—பேசிய தந்தை தாய் மேற் பெருகிய வாசை கூரிற்—கூசிடா தவர்க டம்மைக் கூடு

தல் குணமோ கூறீர்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இ-து. மாமிசந் தின்னுஞ்சாதி மனுஷரல்லரென்றும், யாவராயினும் நல்லறிவாளர் நடந்தபிரகாரமே நடக்கவேண்டுமென்றும், விவேகம் வந்தபோதே மாமிசபக்ஷணம் விட்டுவிடவேண்டுமென்றும், பிராண அனிவரினும் மாமிசபக்ஷணம் பாவமாதலால் அதனைச் செய்யவொண்ணாதென்றும், கூறியது. (கக)

இப்படிச் சைவசித்தாந்தியார் யாதொன்று மாராய்ந்தறிந்து நடக்கவேண்டுமென்ற மாத்திரத்தில், அந்தச்சபையின் கண்ணே இருந்த சகல சமயவாதிகளும் எழுதின சித்திரங்கள் போலவும் காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற விளக்குப்போலவும் அசைவறவிருந்தார்கள். அப்போது அந்தச்சபை எப்படியிருந்ததென்னில், அலையொழிந்த சமுத்திரம்போல ஓசையடங்கியிருந்தது. அப்படி ஓசையடங்கி யிருந்ததென்று விரித்தது வாதிகள் வினவொழிந்து மேல்மாணாக்கன் வினா வருதலினெனக் கொள்க. முன்பு சைவாசாரியரைத் தொழுது அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்ற பக்குவியானவன் பின்புந் தண்டம்பண்ணி ஒரு விண்ணப்பஞ்செய்யாநின்றான். தேவரீர் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதேசப்படியே அடியேன் இன்றுமுதற் கொலைசெய்தலையும் புலாலுண்ணுதலையும் விட்டுவிடுகிறேன். அடியேன் மனசில் இன்னும் ஒரு சங்கையுண்டு. அஃதென்னெனில், அடியேன் அறிந்த கொலைகளைச் செய்யாவிடினும், ஓடும்போதும் நடக்கும்போதும் என்னையறியாமல் ஒரு சீவகொலை நேரிட்டால், அந்தத் தோஷத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்டவளவில், அவனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

செய்துயிர்கட் கினிமைகொல்லா நோன்பியற்றும்
    வேலைகுரு சேவை தன்னான்
வையகத்து டறுமறியாக் கொலைமையதான்
    மக்களொடுன் மனையுண் டாலு

முய்வதிலை நீயெவணம் வேறிதற்குன்
மனைபிறர்த்தோய்ந் துறினக் காலைக்
கையகல விடுவதன்றிக் கொலவுமுளந்
துணியுமதி காரத் தாலே.

உயிர்கட்கு இனிமைசெய்து கொல்லா நோன்பு இயற்றும் வேலை குரு சேவை தன்னான் வையகத்தூடு அறியாக் கொலைமையது அறும். எ-து. தறுகட்டன்மை நீங்கிச் சர்வ சீவன்களிடத்துங் களைகண்ணுண்டாகிய கொல்லாவிரதியாய் நடந்து வருங்காலத்து உன்னையறியாமல் வந்த கொலைத்தோஷமானது வேறொருவிதத்தால் நாசத்தையடையும். அஃதெத்தாலென்னில், சற்குருவினது திருப்பாதத்தை நியமமாக வழிபட்டுச் செய்யும் அவனது ஏவலின் வலியாலெனக்கொள்க.

தறுகட்டன்மை நீங்கி யென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே—பொருந்துமண்ணிற் புழுக்கண மென்றுளம்—வருந்தியேபத மெல்லென வைத்திடா—தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்கனும்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. கொல்லாவிரதமென்பதற்குப் பிரமாணம்: ஔவையார். "நோன்பென்பதுவே கொன்று தின்னாமை." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

சற்சீடன் அறியாமற் செய்ததோஷத்தையும் ஆசாரியன் நீக்குவனென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "விண்ணுளார்நரர் மற்றை விலங்குமே—பண்ணும் பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்—றிண்ணமே யமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்—பண்ணிற் பாவவிதஞ் சிவ பத்தரும்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படியே என்னுடைய ஸ்திரீயும் புத்திரரும் இதற்கு ஒவ்வாவிடினும் நான்மாத்

திரம் சரீரபரியந்தம் தவறாமல் நடந்துவருகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஊன் உன் மனைமக்களொடு உண்டாலும் நீ உய்வது இலை. எ-து. மாமிசத்தை உன்னுடையஸ்திரீ புத்திரர் உண்டாலும் அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தழுந்துதல் சத்தியம்.

மேல்வினா. எனக்கும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரருக்கும் ஏகசரீரமாய் ஊணுறக்கம் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ? அவர்கள் வேறு நான்வேறு. அவர்கள் செய்த பாவத்தை நான் அநுபவிக்க வேண்டியதென்?

மேல்விடை. நீ எவணம் இதற்கு வேறு உன்மனை பிறர்த்தோய்ந்து உறின் அக்காலைக் கையகல விடுவதன்றிக் கொலவும் உளம் துணியும் அதிகாரத்தாலே. எ-து. நீ எந்தப் பிரகாரம் இதுகாலத்தளவில் ஸ்திரீ புத்திரர்க்கும் எனக்கும் பேதமென்று சொல்லினை? அதுபழுது. அதேனென்னில், உலகத்தின்கண்ணே ஒருவன் தன்னுடைய ஸ்திரீ பரபுருஷசங்கமம் பண்ணக் கண்டகாலையில், அவளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்கிற விதியையும் பாராமல், நான் பிராணனுடனிருக்க இப்படி அழிவு செய்யலாவதென்ன? இவளைக் கொன்றுபோடுகிறேனென்று நெஞ்சிற்றுணிதலினாலும், இங்ஙனம் ஸ்திரீபுத்திரர் பிறரிடத்திற்செய்த குற்றகுற்றங்களுக்கும் யானென முன்னிற்கும் அதிகாரத்தன்மையுடையோனாதலினாலும், உன்னுடைய ஸ்திரீபுத்திரர் செய்த பாவாதிகளுக்கு உண்டான பலம் நீயும் அநுபவிப்பது சித்தமென்றறிவாய்.

ஸ்திரீவிதி தவறில் அவளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவதருமோத்தரம். "அறிந்து மனையாளவலத்தை யவளைத் துறவா தணைவானுஞ்—சிறந்த குரவன் மனைவியொடு செறிந்தார்க் கிணையே செப்பியவித்—திறந்தான் மகபா தகமதனிற் சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென்—றறைந்தாமி தனுக் கணித்தான வுபபா தகமுமினி யறைவாம்." என்றும்,

காசிகண்டம். "பொருவில் கற்பின் வழீஇய புன்மங்கைய—
ருரியமூன்று மரபினுள் ளோரையும்—வெருவந் தேங்க விழுங்கி
யுமிழ்கிலா—வெரியுந் நிரகிற்குடி யேற்று வார்." அன்றியும்,
"நெறியிகழ்ந்து தன்மரபினி னீரல செய்யு—மறுவின் மைந்த
ரைப் பெறுதலின் மகப்பெறு தனுறாற்—றுறைத னன்று மற்
றொருவனா லுயர்குல முழுதுஞ்—சிறுமை யெய்திலாங் கவற்று
றந் துறுபழி தீர்ப்பார்." அன்றியும், "என்ன நூற்கடல் கடந்
துளோ ருரைப்பதை யெண்ணி—முன்னர் நின்றுபொய் மொ
ழிந்திடு முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப்—பன்னி தன்னொடு மகத்து
றந் தந்தணன் பரிந்தோர்—பொன்ன வார்முலைப் பூவையைக்
கடிமணம் புரிந்தான்." என்றும், "தேசிகர்மன் னவர் கொழுநர்
சீடரைத்தங் குடிகளைத்தோய் தேவிமாரை—யாசில்விதிப் படிந
டக்கிற் காக்கபிழைத் திடில் வெறுத்திட் டகலநீக்க—மாசுடை
யோ ரெனவறிந்து மவரைவெறுத் திலாதிணங்கி வாழ்விப்
பாரேற்—பேசியதீ தொருசிறிதுந் தமக்கில்லா யினுநரகிற்
பிழையா தாழ்வார்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

ஸ்திரீகள் பிழைசெய்யிற் றுறப்பதல்லது கொல்லவொண்
ணாதென்பதற்குப் பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "இல்லத் திரு
க்கு மனைதீ வினைகளி யற்றினறஞ்—சொல்லித் தடுக்க வட
ங்கா விடிற்பின் றுறந்து தன்னெஞ்—செல்லைக் குரிய நிலைசா
ர்ந் தொழுக விதன்றி யன்னார்க்—கொல்லத் துணிபுல்ல ரன்
றோசென் றாழிற் குளிப்பவரே." என்றும், "விண்டுள தன்மல
னாயதில் லோர்ந்து விரைந்ததனை—யுண்டிடு வாருள ரோசொ
லுந்தீமை யுணித்துறந்த—பெண்டிர்மற் றொருடன் கூடியென்
பெண்கொலை பின்னரகிற்—கொண்டு சுழற்றுமென் றெண்
ணாது கொல்லுங் கொடியவரே." என்றும், மற்றும் வருவனவ
ற்றாற் கண்டுகொள்க.

இ-ள். அபுத்தி பூருவத்தால் வந்ததோஷங் குருசேவை
யால் நீங்குமென்றும், யாவனொருவனும் தன்னுடைய ஸ்திரீ புத்

திரருக்குத் தான் அதிகாரியாகையால் அவர்களையுந் தருமத்தின் வழியே ஆக்கினைசெய்து நடப்பிக்கவேண்டுமென்றும், கூறியது.

இப்படிக் கூறிய சைவசித்தாந்தியை நோக்கி மேலும் அந்தப் பக்குவியானவன் விண்ணப்பஞ் செய்யாநின்றான்.

இங்ஙனம் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே என்னுடைய பாசக்குழாங்களாகிய பலருள் யாரொருவர் என்னினைவின்படி வராவிடினும் எனதாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்துள்ள ஸ்திரீ புத்திரரைத் தண்டித்து மாமிசபக்ஷணத்தை நிறுத்துவிக்கின்றேன். அவர்கள் நில்லாவிடின் அவர்களைவிட்டுத் துறந்தாயினும் தருமத்தின் வழியே தவறுமல் நிற்கின்றேன் என்றவளவில், சித்தாந்தியார் அவனைநோக்கிப் பின்னுமொருத்தரங் கூறுகின்றார்.

> தாலமிசை யுனதுசுற்றத் தவர்கொலைமை
> செயினுனக்குஞ் சாரு நீவே
> றேலுனது குலநெறியை விடிலவரோ
> டுரைபகரா திகழ்ந்தன் ஞோர்தம்
> பாலுணவா திகடவிர்வ தெனையதுபோன்
> மறம்புரிவோர் பற்றை நீத்துன்
> மாலதனுற் கொலைமையற வறம்புரிவோர்
> தொடர்புறினல் வழிசார் வாயால்.

தாலமிசை உனது சுற்றத்தவர் கொலைமை செயின் உனக்கும் சாரும். எ-து. பூமியின்கண்ணே நீயும் உன்னுடைய ஸ்திரீ புத்திரரும் கொலைமை சாராவிடினும், உன்னுடைய மாதாபிதா தம்பி தமையன் தங்கை தமக்கை மாமன் மைத்துனன் மற்றுமுண்டாகிய சுற்றத்தார் கொலைமைசெய்தார்களாயினும், அந்தப்பாவத்தால் நீயும் நரகத்தை அனுபவிக்கவேண்டும்.

மேல்வினு. ஸ்திரீ புத்திரர்கள் என்னுடைய ஆக்கினைக்கு உட்பட்டவராதலின் அவர்களைத் தண்டித்துத் தருமத்தின்வழி நடப்பியாவிடில் எனக்குத் தோஷமென்பது நிச்சயம். மற்று

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

முள்ளவர்கள் என்னுடைய சொற்கு அடங்கினவர்களல்லாமலிருக்க, அவர்கள்செய்த பாவத்தால் எனக்கு நரகம்வரவேண்டியது எப்படி என்ற பக்குவியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கின்றார்.

மேல்விடை. நீவேறேல் உனது குலநெறியை விடில் அவரோடு உரையகராது இகழ்ந்து அன்னோர்தம் பால் உணவாதிகள் தவிர்வது ஏனோ? அதுபோல் மறம்புரிவோர் பற்றை நீத்து உள்மாலதனால் கொலைமை அற அறம்புரிவோர் தொடர்பின் நல்வழி சார்வாயால். எ-து. உன்னுடைய சுற்றத்தார் உன்னுடைய சொற்கு அடங்காரகளொன்றும் அவர்கள்வேறு நான்வேறென்றுஞ் சொல்லுவையாகில், உன்னுடைய குலாசாரத்தினின்றும் உன்னுடைய சுற்றத்தாரிற் சிலர் தவறி நடந்தகாலத்தில் அவர்களுடைய சிநேகத்தையும் பற்றறவிட்டு அவர்களை நீத்து எவ்விடத்தும் பேசுதலொழிந்து அவர்கள்வீட்டில் அன்னபானாதிகளை விஷமெனக்கண்டு உன்னுடையஸ்திரீ புத்திரர்களும் அவர்கள் மனைவழி வாயில்வழி சொப்பனத்தாயினும் போகாதபடி நிறுத்தி மற்றுள்ள சுற்றத்தாரிற் சிலர் அவர்களோடு பேசுகினும் எனக்கு வேண்டாதவர்களோடு பேசலாவதென்னென்று அவர்களுடைய சிநேகத்தையும் நீ விடுவதென்? இப்படிப் பிரயோசனமற்ற அற்பகாரியத்தளவில் மனம் வைத்து வெறுத்த நீ மேலைக்கு நரகத்தில் வீழ்த்தி மாறாத துயரத்தைத் தருவதாகிய சீவகொலையாதி பாவங்களைப் பண்ணுமவரிடத்திற் சிநேகிப்பதென்? ஆதலின் யாரொருவராயினுங் கொலையாதிக்கு அஞ்சாத பாவியாயில் தன்னவனென்றும் பிறரென்றும் பாராமல் உடனேவிட்டு நீங்கி முத்தியை அடையவேண்டுமென்னு மனோவிச்சையினாலே கொல்லாமையாகிய பேரறம் புரிவோர் யாவராயினும் அவரோடு மிகுத்த சிநேகம் புரிவாயாகில், நல்ல அறத்தின் வழியை எளிதின் அடைவாய். எ - று.

இதற்குப்பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து—மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு." என்

றும், ஔவையார். "நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க— நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார்—குணங்க ளுரைப் பதுவு நன்றே யவரோ—டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று." அன்றி யும், "தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற—தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தீயார்—குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ—டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது." என்றும், மற்றும் வரு வனவற்றாற்காண்க.

இ-து. கொல்லாவிரதியாயினேன் யாவராயினுங் கொலை யாதிகளுக்கு அஞ்சாத பாவிகளைக் கண்டவிடத்தும் அவரது சினேகத்தை உடனே விடவேண்டுமென்று கூறியது. (உக)

இப்படித் தேவரீர் கற்பித்த திருவாக்கின்படி அடியேனும் என்னுடைய ஸ்திரீ புத்திராதிகளுங் கொல்லாமை புலாலுணவு நீங்கி நல்லோரைச் சினேகித்துப் பாவிகளது சினேகத்தைவி ட்டு அசரபதார்த்தத்தைக் குருவாதி நால்வர்க்கும் முன்னூட் டிப் பின்பு உண்டுவருகிறேன் என்றவளவில், அவனைநோக்கி மேற் சித்தாந்தியார் அருளிச்செய்வார்.

சார்வொழிகொம் மடியாதி தாவரத்து
  றுறழ்தருநாய்த் தன்மை யோரை
நேரலைநீ கேண்முடிவிவ் வரும்புரம்பொய்
  வீணளா நீக்கேல் வாளுள்
பார்மிசைநீ புரியலைமெய்த் தவர்குழுவுற்
  றறமவர்சொற் படிசெய் நாளுஞ்
சேருமனே சுத்திபர ஞானமுற்று
  னடைவைமுத்தித் திருநா டன்றே.

தாவரத்தும் கொம்மடியாதி சார்வு ஒழி. எ-து. அப்படிச் செய்யுமுறைமைசெய்து அசரபதார்த்தத்தை உண்பாயாயினும் அவற்றின்கண்ணும் நீக்கவேண்டியன உண்டு. அவையாவையெ னில், கொம்மட்டிக்காய் கடைச்சரக்குக்களான உள்ளி வெள் ளுள்ளி முதலியவைகள்.

இதற்குப்பிரமாணம்: சைவசமயநெறி. "உள்ளிவெள்ளு ள்ளி யுதும்பரஞ் செம்முருங்கை—வள்ளிபச ளைமதுக்கோவை." "வெண்கத்தரிக்காய் தேற்றாங்காய்வில் வக்காயு—முண்பதல கொம்மடிக்காயும்." "எண்ணெய்ப்பிண் ணாக்குப் பெரும் பீர்க் கெனுமிவையு—முண்ணே லுருண்டசுரை யும்." என்றும், மற் றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

மேல்வினா. அசரபதார்த்தத்திலும் தோஷம் உளதோ? மேல்விடை. ஊன் உறழ்தரும். எ-து. கொம்மட்டியாதி நிஷேத பதார்த்தமாதலின் புலாலினை யொக்குமெனக் கொள்க. நீ முடி வுகேள் நாய்த்தன்மையோரை நேரலே. எ-து. முடிவாகிய பொ ருளிதுவென்று சொல்வோம் நீகேள் - ஒருவேட்டைக்காரன் நாயைப்பிடித்துவந்து பொற்சங்கிலியினால் கட்டிவைத்துக்கொ ண்டு பாற்சோற்றையிட்டு வளர்த்தாலும் அச்சங்கிலி நெகிழ்ந்த மாத்திரத்தின் மலத்தினைப் பழையதோலினை முரட்டெலும்புக ளைக் கௌவிக்கொண்டு அருகாகவருகிற மனுஷரைக்கண்டு உறுமுதல்போல, ஒருவன் பாவமிது புண்ணியமிதுவென்று சொல்லுமளவுங் கேட்டிருந்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கினமாத்திர த்தில் பின்னும் பாவத்தைச் செய்துகொண்டு நல்வழி சாட்டுவா ரைக் காணுந்தோறும் வெறுப்புடையராயிருந்து உள்ளலோகாய தனுதி மூடர்களைப் போலாகாது கொலை பாவமென்று கூறியமா த்திரத்திற் கொலைசெய்குதற்கு அஞ்சு.

இங்ஙனம் நாய்த்தன்மையோரென்றதற்குப் பிரமாணம்: நாலடி. "அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்—செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கிலார்—சௌவித்தோ றின் னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்—செவ்வி கொள தேற்று தாங்கு." என்றும், நீதிசாரம். "கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தன்செவியிற்—றன்மநூல் புக்காலுந் தங்காதே - சன்மமெலும் புண்டுசமிக்குநா யூணவி னெய்யதனை—யுண்டு சமிக்குமோ வோது." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இவ்வரும்புரம் பொய் வீரனுள் வீணுளா நீக்கேல் பார் மிசை நீ புரியலை மெய்த் தவர் சூழ உற்று அவர் சொற்படி அறம் நாளும் செய் மனுேசத்தி பரஞானம் சேரும் அத்தால் முத்தித் திருநாடு அடைவை. எ-து. சென்மாந்தரங்களிற் செய் துள்ள தபோபலத்தால் அரிதாய் இங்ஙனங் கிடைத்துள்ள இந் தச்சரீரம் நீர்க்குமிழிக்கொப்பாய் அழிவதாதலின் இது உள்ள பொழுதே செய்யவேண்டிய அறங்களைச் செய்துமுடியாது இச் சரீரத்துக்கு அருந்தல் பொருந்தலைக் கூட்டுதல் தொழிலாக இதற்கு அமைத்தநாள்களை வீணிற்கழித்து யமதண்டனைக்கு உட்படாவகை அறஞ்செய்வாய். செய்யுமிடத்து ஒன்றைநீ புண்ணியமென்றெண்ணிச் செய்யப் பாவமாயினும் ஆகும். பாவ மென்றெண்ணி நீங்கப் புண்ணியமாயிருப்பினும் இருக்கும். ஆதலின் உனது சுதந்தரத்தாற் செய்தலொழிந்து பூமியின்க ண்ணே வேதாகமவிதி தவறாது கொலையாதிகளை நீங்கிய சிவ ஞானியாரது கூட்டத்தினை அணுகிப் பத்திமையான் வழிபட்டு அவர்களது திருவாக்கின்படியே தீவினைகளை நீங்கி நல்வினைக ளைச் செய்யக்கடவாய். இங்ஙனம் நாடோறும் வழுவாதுசெய்கு வையாயின் உன்னுடையமனசு நிருமலமாம். அதனுற் பாரம்பரி யத்திற் சிவஞானமுமுண்டாம். அந்த ஞானத்தால் மோட்சமா கிய பெண்ணிருந்து வாழும் பூரணதேசமடைகுவை. எ - று.

மானுடசரீரமடைத லரிதென்பதற்குப் பிரமாணம்: திரும ந்திரம். "பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்—பெறுதற் கரிய பிரானடி சேராப்—பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்—பெ றுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே." என்றும், சிவஞானசித்தி. "அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ—டெண் டரு நாலெண்பத்து நான்குநூ றுயிரத்தா—னுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழித்து மானுடத் துதித்தல்—கண்டிடிற் கடலைக் கையா லீந்தினன் காரியங் காண்." என்றும், அறிவானந்தசி த்தி. "தேரிற் சதுர யுகமிரண் டாயிர நாட்டிங்க ளாண்—

டோரினந் நூற்றி லயன்மாண் டொகாந்தமு முற்றுத் தென்பாற்—சேரு நுகத்துளை யின்வடபாற்கழி செல்லெளிது—சாரும் பிறப்பொழித் திம்மானுடத்திற் சனிக்கரிதே.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

யாக்கையாவது அநித்தியமாதலில் விரைந்தறஞ்செய்யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: திருவள்ளுவர். "நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை—மேற்சென்று செய்யப்படும்.'' என்றும், திருமந்திரம். "இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்—புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமி—னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்—றக்காலை யுன்ன வருள்பெறலாமே.'' என்றும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். "நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்—சுடலைசேர்வது சொற்பிரமாணமே—கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டா—லுடலினார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.'' என்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். "வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்—பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்—றாழாதறஞ் செய்ம்மின்றடங் கண்ணான்மல ரோனுங்—கீழ்மேலுற நின்றான் றிருக்கேதார மெனீரே.'' என்றும், சிவஞானசித்தி. "கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்—பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயுந்—தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயு—மூருவமே யழிவே யானா லுள்ள போதே பாருய்ய.'' என்றும், சிவதருமோத்தரம். "அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்—கெழுமு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு—மழியு மாக்கை தனையழி யாதென—விழுவ ரேநரகக்குழி வெய்யரே.'' என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளை. "இன்றிருந்து நாளையிறக்குந் தொழிலுடைய—புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ - வென்றிமழு—வாளுடையான் றெய்வ மருதுடையானையே—யாளுடையான் செம்பொனடி.'' என்றும், போதரத்தினாகரம். "காய மானது நீரிடைக் குமிழிபோற் கழியுமென்

றறிந்தேயு—மாயு மூணினை மெய்யென மூழுமல வயிறது வளர்த்தற்கே—யாயதீவினை பற்பல மருவியங் கவைசெய்து கழிந்தேவிட்—டேயுமாறெனை யாண்டவ னென்பதற் கென்செய்து முடிந்தேனே." என்றும், நாலடி. புன்னுனிமேனீர் போனிலையாமை யென்றெண்ணி—யின்னினியே செய்கவறவினை - யின்னினியே—நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்—சென்றா னெனப்படுதலால்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற் கண்டுகொள்க.

அறமும் பெரியோர் சொன்ன நெறியே செய்யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: சிவானந்தமாலை. "ஆர்வமென்று செற்றத்தை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே—சாரமுள்ள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர்—நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாம னென்னெஞ்சே—நில்லா யிதுவே நிலை." என்றும், ஔவையார். "மூத்தோர்சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்." என்றும், நாலடி. அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்—பொறுமின் பிறர்கடுஞ் சொற்போற்று மின்வஞ்சம்—வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்—பெறுமின் பெரியோர் வாய்ச்சொல்." என்றும், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

பெரியோரைச் சார்தலின் முத்தி லைககூடுமென்பதற்குப் பிரமாணம்: அருட்பிரகாசம். "கொலையாதி யோரைந்துங் காமாதியாறுங் குலைந்துநிலை—நிலையா துருவென்கை தோன்றி யுயிருணிறைந்தமலைச்—சிலையா தியுமெளி தொன்றுவனெங்குந் திகழ்ந்திரண்டற்—றலையாதிருக்கும் பெரியோர்தங் கூட்ட மடைந்தவர்க்கே." என்றும், போதரத்னாகரம். "நித்தனாரரு ளியநெறி தெரிவது விமலன்றன் கழலென்னுஞ்—சுத்த வாரமு துறுசுவை தருவதுஞ் சொருபனற் கழற்கன்பாம்—பித்த தாகிய பெருநலம் விளைவதும் பேரெழி லடியாரா—லத்தினாலடி யாரவை கூட்டிய வதிசய மளவன்றே." என்றும், திருவாசகம். "உடையானுன்ற னடுவிருக்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி—யடியே னடு

வுளிருவிரு மிருப்ப தாறு லடியேனுன்—னடியார் நடுவு ளிருக்கு மருளைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்—முடியா முதலே யென்கருத்து முடியும்வண்ண முன்னின்றே.'' என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

இ-து. அசாரபதார்த்தத்தினும் நிஷேதபதார்த்தங்களை விடவேண்டுமென்றும், மேலையாதொருகாரியமும் நாதாக்களது திருவாக்கின்படி நடக்கவேண்டுமென்றும், அப்படி நடக்கிற் பாரம்பரியமாய் முத்திகைகூடுமென்றும், கூறியது.

கொலைமறுத்தல் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

மகாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.